

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

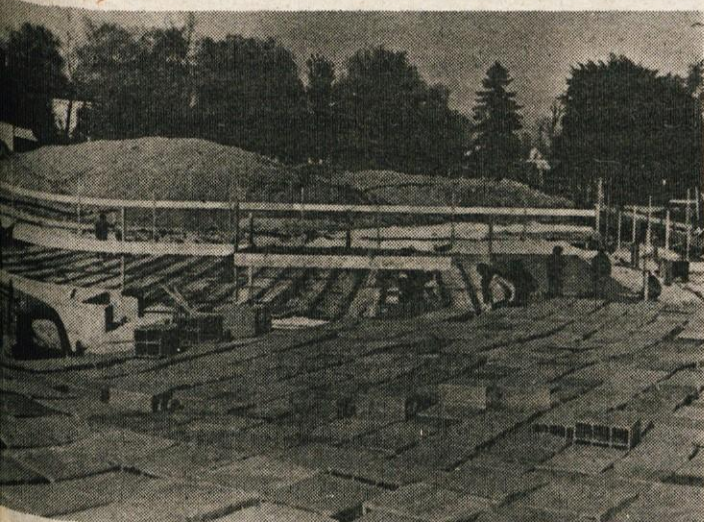
LETO VII.

ŠTEVILKA 55

SEPTEMBER 1979

UČENCI ŽE V NOVIH PROSTORIH ŠOLE

Slovesna otvoritev 30. septembra

LANSKO JESEN SO DELAVCI ZAKOPALI PRVE LOPATE.

LETOŠNJO POMLAD SMO ŽE VIDELI OBRİSE STAVBE.

Že v prejšnji številki našega glasila ste lahko prebrali, kako se bo pričelo šolsko leto na Vrhniki. Šolarji sedaj že veselo obiskujejo pouk, radi pa bi vam predstavili kako poteka pouk na Vrhniki. Formalno še vedno obstajata dve šoli, ki pa sta vzgojnoizobraževalno delo organizirali združeno, kar je prvi korak k popolni združitvi obeh šol. Do nje naj bi prišlo v šol. letu 1979-80. Predlagano je, da bi združena šola nosila ime Ivana Cankarja, pionirski odred pa Janeza Mraka.

Vzgojnoizobraževalno delo letos poteka v treh stavbah:

— Učenci od 1-4. razreda imajo pouk v turnusu v prostorih šole Janeza Mraka.

— Učenci od 5-8. razreda imajo prostore v starem in novem delu šole Ivana Cankarja in to samo dopoldne, kar je izredno ugodno, saj bodo v popoldanskem času obiskovali razne interesne dejavnosti, ki jih je na šoli vedno veliko in je za njih veliko zanimanje.

— Podaljšano bivanje učencev tudi letos poteka v starih in novo pridobljenih prostorih nekdanjega ZD.

— V preurejenih prostorih šole Ivana Cankarja imajo pouk tudi učenci šole s prilagojenim programom.

Vsi so seveda najbolj veseli novo pridobljenih in preurejenih prostorov šole Ivana Cankarja. Res je, da se je pouk iz objektivnih razlogov začel na predmetni stopnji šele 17. septembra, toda zamujeno bodo nadomestili ob sobotah. V novem delu je 16. prijetnih učilnic, v starem delu 10 ter knjižnica. V šoli bo delovala tudi sodobna kuhinja, ki bo lahko pripravila do 700 obrokov.

Pričakujejo, da bodo v kratkem začeli uporabljati še novo telovadnico, ki jo bodo še kako potrebovali.

Slovesna otvoritev novo pridobljenih prostorov bo v nedeljo 30. septembra 1979 ob 9. uri povezana pa bo z zaključno manifestacijo akcije NNNP. V šoli je namreč tudi zaklonske in to prvo na Vrhniki. Pripravljen bo kulturni in športni program. Vse občane vabimo, da se manifestacije udeležijo. Ogleдали so bodo lahko šolske in telovadne prostore, zaklonske ter seveda program s slovesno otvoritvijo. Manifestacija bo na prostoru pred novim delom, nadaljevala pa se bo v telovadnici, kjer bo telovadni nastop.

Sedaj pa je prizidek pri osnovni šoli Ivana Cankarja že končan, delno so preurejeni tudi dosedanji prostori šole. Tako je ta šolska zgradba postala zelo funkcionalen prostor, ki daje vse možnosti za najsodobnejše pedagoško delo. Ta objekt je tudi dokaz, kako hitro lahko gradnja steče, če so v to usmerjeni vsi napori in resnično prisoten širši družbeni interes. V pičlem letu dni smo tako bogatejši za še en pomemben družbeni objekt.

VSI RAZPRAVLJAJMO

Na skupščini prve dni oktobra bodo vsi trije zbori razpravljali o smernicah za pripravo plana občine Vrhnika za obdobje 1981-1985. S temi smernicami bodo podane vsem nosilcem planiranja osnove o možnih nadaljnjem razvoju in razvojnih usmeritvah.

V vseh delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih, nasploh v vseh sredinah, moramo temeljito razpravljati in potem svoja stališča pravočasno posredovati občinski skupščini. Ne sme se zgoditi, kot se je mnogokrat doslej, da iniciative in stališča ne pridejo do ustreznih organov.

Že na zboru gospodarstvenikov so opozorili na nekatere pomanjkljivosti, predvsem na področju razvoja turizma in gostinstva. Konec septembra pa bo smernice obravnavala tudi občinska konferenca SZDL. Zato je sedaj čas in naša obveznost, da v vseh sredinah razpravljamo o tem, kaj je potrebno v naši občini storiti v naslednjem planskem obdobju.

Posebej pa velja poudariti, da so po zakonu o temeljih sistema družbenega planiranja smernice zamišljene kot politični dogovor vseh nosilcev samoupravnega družbenega planiranja in da niso osnutek plana niti dogovora o temeljnih planov, še manj pa dokumentacijsko analitična podlaga za sestavo družbenih planov. Smernice vsebujejo cilje in naloge, ki izhajajo iz dosedaj ugotovljenih pomanjkljivosti in možnosti nadaljnjega razvoja naše občine.

Vročena odlikovanja

»Za nadaljnji razvoj socialističnih družbenoekonomskih odnosov in socialistične samoupravne družbe je izredno pomembno, da imamo ljudi, ki se nesebično žrtvujejo za te ideale« je dejal predsednik občinske skupščine Vladimir Mejač na svečanosti 14. septembra ob podelitvi odlikovanj štirim zaslužnim družbenopolitičnim delavcem.

Za te uspehe in prizadevanja pri družbenopolitičnem delu so prejeli odlikovanja:

Matko Dobčnik — Red dela z zlatim vencem
Marjan Grampovčan — Red zaslug za narod s srebrno zvezdo

Jože Molk — Medaljo za vojaške zasluge
Mirko Bizjan — Medaljo za vojaške vrline

Na dvodnevni vaji enot teritorialne obrambe pa sta prejela Franc Leben in Franc Sluga medaljo za vojaške vrline.

»NIČ NAS NE SME PRESENETITI«

Bližamo se 29. in 30. septembru

Akcija mora biti množična in politično mobilizacijska. Zagotoviti mora množično udeležbo delovnih ljudi in občanov in zajeti vse strukture v sistemu ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Akcija mora vključiti najpomembnejše naloge s področja ljudske obrambe in družbene samozaščite;

Osnovni cilj akcije, ki se bo končala 29. in 30. septembra z množičnimi praktičnimi vajami in drugimi aktivnostmi, je načrtovanje, usklajevanje, usposabljanje in preverjanje sposobnosti delovnih ljudi in občanov, enot in organov služb in vodstev za delovanje v vojnih razmerah ali ob naravnih nesrečah.

Nosilci akcije so organizacije SZDL skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami ter dejavniki ljudske obrambe in družbene samozaščite v krajevni skupnosti, občini, mestu in republiki.

Več o akciji preberite v posebni prilogi NNNP.

Na obiske v KS

Na tretji seji je predsedstvo Občinske konference SZDL razpravljalo o poročilu o delu Medobčinskega sveta SZDL za prvo mandatno obdobje. Vsi člani predsedstva so se aktivno vključili v razpravo o gradivu za sejo družbenopolitičnega zbora in sprejeli stališča. Največjo pozornost pa so posvetili pripravam za izvedbo obiskov v vseh krajevnih skupnostih v občini.

Željo po obiskih so izrazili predsedniki krajevnih konferenc SZDL neposredno na seji vseh predsednikov in sekretarjev krajevnih konferenc. Zato je predsedstvo sprejelo izhodišča in rokovnik za izvedbo teh obiskov. V izhodiščih je poudarjeno, da v krajevnih skupnostih občine Vrhnika deluje veliko število aktivnih in prostovoljnih aktivistov. Večje število, oziroma večina aktivistov v samoupravnih organih krajevnih skupnosti, v delegacijah in vodstvih družbenopolitičnih organizacij zlasti SZDL, ki je imela zadnje volitve, je na sedanjih funkcijah prvič, torej brez večjih družbenopolitičnih izkušenj, vendar z veliko volje do dela. To dejstvo zavezuje, da Občinska konferenca v pravem trenutku prislunne težavam in problemom v sleherni krajevni skupnosti. Problemov in težav ni malo. Odražajo se pri delu v družbenopolitičnih organizacijah, v samoupravnih organih KS, na vseh drugih področjih našega delovanja na ravni krajevne skupnosti in občine.

Prisotna je akcijska neenotnost, SZDL ne opravlja svoje z Ustavo zagotovljene frontne vloge, javne razprave potekajo neuskaljeno in nekoordinirano, (v kolikor sploh potekajo), delegacije, zlasti za samoupravne interesne skupnosti, ne delujejo, celo sej se ne udeležujejo, delegacije za zbor krajevnih skupnosti ne sodelujejo s sveti krajevnih skupnosti, na sejah zborov skupščine občine prihaja do delegatskih vprašanj, ki so očitno posledica slabega medsebojnega informiranja, itd.

Vse premalo pozornosti posveča družbenim organizacijam in društvom, najštevilnejšemu delu fronte. Posledica tega je zamiranje dejavnosti, zmanjševanje števila članstva in organi-

zacija in s tem tudi ustrezna akcijska sposobnost SZDL.

V vseh krajevnih skupnostih je najbolj pereča komunalna problematika. Problemov na tem področju je veliko, vendar v tako kratkem času samoupravno organiziranega strokovnega reševanja problemov na tem področju ni možno rešiti, zlasti ob upoštevanju naših objektivnih možnosti glede zagotavljanja finančnih sredstev, izdelanih strokovnih analiz, možnosti operative itd. Isto velja za področje družbenih dejavnosti — šolsko varstvo, kultura, telesna kultura...

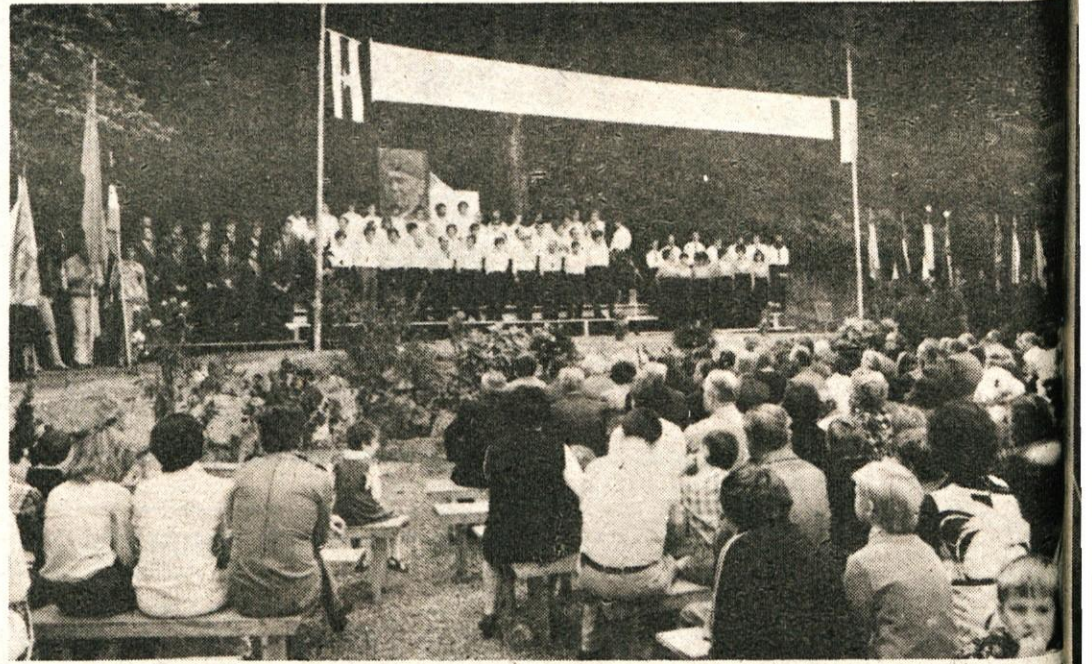
V posameznih krajevnih skupnostih so razpisani in izglasovani referendumi o izvedbi krajevnih samoprispevkov tudi do višine 3 odstotkov. Sprejeti so programi, katerih realizacija je močno vprašljiva, kar tudi govori o nestrokovnem in neplanskem pristopu. V takih primerih se ustvarja slabo vzdušje med občani in nezaupanje le-teh v delo samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij.

Številne pomembne in zahtevne naloge, ki so pred nami že v jesenskem obdobju — naloge na področju priprave srednjeročnih planov za obdobje 1981-1985., naloge na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite in še vrsta drugih nalog, zavezujejo, da se ustvarijo pogoji za uspešno izvedbo.

Na teh obiskih bodo v občinski ravni sodelovali predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij, občinske skupščine in izvršnega sveta. Predsedstvo pa je krajevnim konferencam SZDL predlagalo, da s strani krajevne skupnosti v razgovoru sodelujejo izvršni odbori KK SZDL, predsednik DPO in samoupravnih organov KS, vodje delegacij za SIS in zbor KS ter predstavniki delovnih organizacij iz KS.

Nekdanji člani Vzajemnosti so prejeli spominska priznanja. Izkoristili smo priložnost in jih fotografirali ob tem jubileju.

Stevilni predvojni, medvojni in povojni družbenopolitični delavci ter občani so z zanimanjem prisluhnili bogatemu kulturnemu programu.

Slavnostni govornik je bil sekretar komiteja občinske konference ZKS Jože Perpar.

OB PRAZNOVANJU VZAJEMNOSTI V BOROVNICI

ZGLED SEDANJEMU DELU

V Borovnici je bil 9. septembra velik zbor, na katerem so proslavili ustanovitev in delovanje delavskega kulturno-prosvetnega društva Vzajemnost, ki je pred več kot štiridesetimi leti v tem predelu naše občine pomenilo politično in kulturno dejanje kot odraz revolucionarne tradicije tega kraja in kot odraz gospodarskih, političnih in kulturnih razmer v tistem času. Zbrali so se tudi zato, da proslavijo šestdesetletnico ustanovitve KPJ, SKOJ, revolucionarnih sindikatov in naprednega ženskega gibanja. Oba jubileja sta med seboj tesno povezana, saj je bila prav ustanovitev Vzajemnosti rezultat aktivnosti partije, ki je bila tedaj pobudnica zbiranja vseh rodoljubnih in naprednih sil.

Na začetku proslave je v imenu pokrovitelja, delovne organizacije LIKO, Franko Martinčič pozdravil vse pobudnike delavskega naprednega gibanja. Ob tej priložnosti se je zahvalil vsem, predvsem pa Francu Lebnu, ki je vztrajno vodil vsa gradbena dela na večnamenskem pro-

storu in vanj vložil mnogo svojega prostega časa.

Nato je spregovoril slavnostni govornik, sekretar komiteja občinske konference ZKS Jože Perpar, ki je med drugim dejal, da proslavljanje takšnih jubilejev ne more biti namenjeno samemu sebi ali biti potovanje v preteklost, da bi se izognili težavam in problemom, s katerimi se spopadamo danes, ter poudaril: »Spominjanje ima predvsem dvojni namen: prvič, da prav zaradi vsakodnevnih problemov ne pozabimo na veličino dogodkov ali dejanj v naši preteklosti, brez katerih ne bi bilo vsega tega, kar imamo danes, in drugič, da v tej preteklosti zajamemo moč v boju za nadaljnji napredek naše družbe in za premagovanje ovir našega nadaljnjega socialističnega gospodarskega, političnega, kulturnega in samoupravnega razvoja.

Vse, kar se je dogajalo v preteklosti, je le del neprestanega procesa v našem kulturnem razvoju in v revolucionarnem boju za še lepši jutrišnji dan.«

V nadaljevanju je orisal delovanje naprednega delavskega gibanja, ki je z ustanovitvijo KPJ leta 1919 doživelo zgodovinsko prelomnico v svojem stoletnem boju proti zatiranju in socialnem izkoriščanju in je tudi v borovniškem kotu imelo svoje pripadnike in borce, ki so vplivali na politično aktivnost delavskega gibanja. Kot v revolucionarni zgodovini KPJ so tudi danes pred ZKJ odgovorne politične naloge. Kot je bilo tedaj, je potrebno tudi danes biti dosleden in vztrajen revolucionar — za uresničevanje interesov delavskega razreda.

Zveza komunistov v naši občini pa je tudi trdno odločena, da bo temeljito in odgovorno posegla na vsa področja družbene aktivnosti in je v ta namen sprejela tudi svoj akcijski program. To pa so naloge, ki so v tem in naslednjem obdobju najpomembnejše in najodločnejše za hitrejši napredek celotne naše občinske skupnosti. Zato je poudaril: »Hitrejšo reševanje tekočih in dolgoročnejših nalog na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti, skladnejši razvoj vseh predelov naše občine ter učinkovito odpravljanje vzrokov za zaostajanje pri reševanju problemov družbenega standarda in pogojev bivanja. Ni nobenega dvoma, da so vsa ta vprašanja med seboj tesno povezana, kajti rezultati gospodarjenja in uresničevanja razvojnih programov šele omogočajo tudi ustrezen razvoj družbenih dejavnosti in reševanje komunalnih problemov. Čeprav so sedanji rezultati gospodarjenja v naši občini zadovoljivi, pa splošne gospodarske razmere doma in v svetu ne dopuščajo,

temveč, zahtevajo da se v vseh delovnih skupnostih in na vseh področjih zavzemamo za še boljše gospodarjenje. Le tako bomo lažje premagovali vse težave in le tako bomo tudi hitreje napredovali. Pri tem pa bo seveda potrebno, zlasti v okviru priprav in sprejemanju novega srednjeročnega načrta za obdobje od leta 1981 do 1985, proučiti vprašanja prostorskega razvoja občine in njenega nadaljnjega vključevanja ob hkratnem nadaljnjem razvoju industrije oz. gospodarskih dejavnosti ter širšega vključevanja v gospodarski in družbeni razvoj celotne ljubljanske regije. To še posebej poudarjam zato, ker je že danes polovica vseh zaposlenih prebivalcev naše občine zaposlenih izven občine. Bližina Ljubljane vsekakor omogoča polno zaposlenost prebivalstva. Hkrati pa tudi pritiska na prostor za poseljevanje, pri čemer se hkrati ne rešujejo ustrezno tudi vsi problemi, ki jih

Upravljanje položaja delavca, občana, delegatskih odnosov, odgovornosti je prav gotovo stveno za nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov tudi v naši občini. K temu prav gotovo pripomogle tudi katere spremembe v delovno-političnega sistema, katerih prav zaostritev družbene odgovornosti.

Pred nami je tudi cela vrsta kretnih nalog, ki jih moramo kar hitreje in učinkovito rešiti oziroma ševati. Gre za pripravo in sprejemanje srednjeročnih načrtov razvoja obdobje 1981 do 1985, za razvoj in utrjevanje sistema SDS, za uresničitev sprejetega programa šolstva in otroškega varstva, za izgradnjo novih šol in vrtcev, za ustrezno samoupravno povezovanje in organiziranje šol za učinkovito reševanje nalog na področju komunalnega gospodarstva, oskrbe, razvoja obrti in drugih dejavnosti, ki so neposredno navezane na standardom in počutjem delav-

Spomnili so se vseh, ki so žrtvovali življenja za domovino in za našo srečo. Člani ZZB NOV so odnesli venec k osrednjemu spomeniku.

V BEVKAH

Praznik krajevne skupnosti

S slavnostno sejo KK SZDL 28. avgusta so Bevcanci proslavili praznik krajevne skupnosti v spomin na dan pred 37. leti, ko so na Vrhniki po daljšem mučenju ustrelili Franjo Zupančič-Sivko in Matijo Seliškarja. Tri dni prej pa so na begu iz šole ustrelili Antona Japlja.

Franja Zupančič-Sivka je bila učiteljica v Bevkah in najbolj zavedna in neuklonljiva aktivistka na tem področju. Vzdrževala je zvezo z Notranjsko preko Ljubljane in organizirala preskrbo za partizane. Tako je organizirala tudi čevljarsko delavnico za partizansko vojsko. Delavnica je bila v bevkški šoli, čevlje pa sta delala Anton Japelj in Matija Seliškar. To njihovo delo pa ni ostalo skrito okupatorju. Nekdo jih je izdal in tako so se sredi dopoldneva 25. avgusta 1942. leta pred šolo ustavili trije kamioni italijanskih vojakov. Čevljarja in Sivka so se poskušali rešiti z begom. Toda Antona so že na begu ustrelili, Matijo in Sivko pa so ujeli in jih čez tri dni na Vrhniki ustrelili.

Sivka kljub mučenju ni izdala ničesar. Ponavljala je le: »Ustrelite me, ustrelite me!« Pred

ustrelitvijo je zavpila: »Mene lahko ubijete, osvobodilnega gibanja slovenskega naroda pa ne boste mogli ubiti!«

»V borbi za soprobo in za današnjo Jugoslavijo Bevcanci niso stali ob strani. Veliko so napravili za današnji mladi rod. In s tem moramo nadaljevati. Tudi pred nami so velike in odgovorne naloge. Pred nami je izgradnja vodovoda, obnovitev električnega omrežja. Posebno tu se mora uveljaviti naša složnost, naš interes za napredek. Hitra in enotna mora biti odločitev, kajti zavlačevanje je v škodo samo nam krajanom. Zdrava pitna voda je osnovni vir življenja, brez elektrike ali s slabo pa je oteženo delo in razvoj, še posebej, če gledamo na današnji napredek tehnike. Pa še so stvari, ki jim bomo morali posvetiti več pozornosti, jim dati mesto in prostor, da bo naš jutri lepši,« je med drugim v svojem govoru na slavnostni seji poudaril predsednik KK SZDL Vinko Keršmanc.

Po seji pa so preživeli aktivisti v prijetnem kramljanju obujali spomine na težke čase med narodnoosvobodilno vojno.

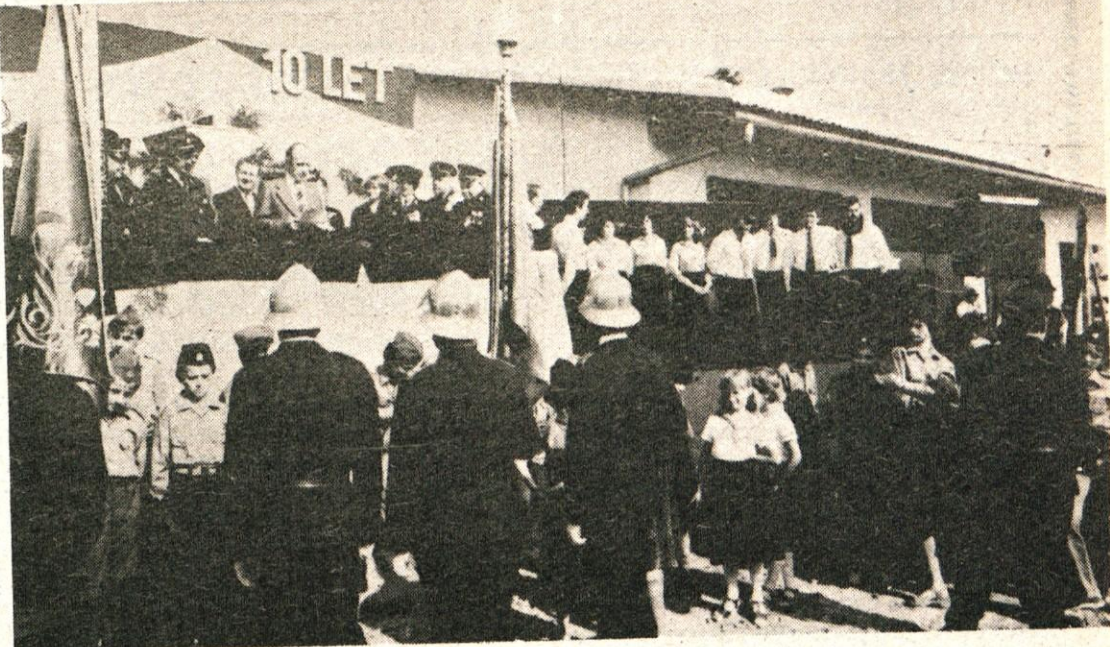
Prispevek slavu je tudi na novo zgrajeni kulturno-rekreativni prostor na katerem je bila proslava. Ob tej priložnosti je prav, da pohvali vse tiste organizacije in posameznike, ki so pomagali pri tej akciji, predvsem pa Franca Lebna, ki je vztrajno vodil gradbena dela in vanj vložil mnogo svojega prostega časa.

ve to prinaša. In tako se že dalj časa srečujemo z zaostajanjem in problemi zlasti na področju komunalnega gospodarstva (vodooskrbe, cestnega omrežja, telefonskega omrežja), šolstva in otroškega varstva.

Razreševanje vseh naštetih in drugih problemov in nalog pa zahteva mobilizacijo ter usklajeno in organizirano delovanje vseh družbenopolitičnih dejavnikov v občini. Predvsem pa je potrebno, da dosledno uresničujemo zakon o združenem delu, da so v reševanje vseh vprašanj vključeni vsi delavci in občani, da ob tem dosledno uveljavljamo in razvijamo vse oblike demokratičnega odločanja, da odpravimo vse slabosti, ki se še posebej kažejo pri uresničevanju delegatskega sistema, v naši občini in da neprestano in dosledno zaostroujemo odgovornost. Mislim, da je dostikrat prav neodgovorno obnašanje tako odgovornih posameznikov, kakor tudi delegatov in delegacij, in ob tem seveda neaktivnost družbenopolitičnih organizacij, vzrok za nezadovoljstvo, za neuspehe, skratka, za vse težave gospodarske in politične narave.

ljudi itd. V zvezi z razvojem šolstva in otroškega varstva ter reševanja komunalne problematike pa je potrebno, da se v okviru občine organizirano samoupravno in dosledno povežemo, kot smo se že pri reševanju problemov na področju v zaostanku, je potrebno uvedbe samopriskevka po mejnih KS, do zapiranja vseh KS, tem ko SKIS nikakor ne moremo zaživeti, kajti KS še vedno ne izkoristijo možnosti za učinkovitejšo reševanje svojih problemov, za vzrok tudi dosedanj način reševanja teh problemov.

Čeprav so bili na področju kulture in telesne kulture doseženi pomembni uspehi, se je potrebno tudi na teh področjih truditi za hitrejši in množičnejši razvoj dejavnosti. Neprimerljivi so naši pogoji s takratnimi, zato delovala Vzajemnost. Zato iz njene dejavnosti ni bilo nauke tudi za naše sedanje

Dom sta odprla predsednik skupščine KS Dragomer-Lukovica Jože Perpar in predsednik občinske gasilske zveze Karel Mušič.

Na slovesnosti ob otvoritvi, ki so se je udeležili številni gasilci in občani je bil slavnostni govornik predsednik sveta KS inž. Jože Čuden.

ETO DOSEŽKOV V KS DRAGOMER-LUKOVICA

Bogatejši še za en družbeni objekt

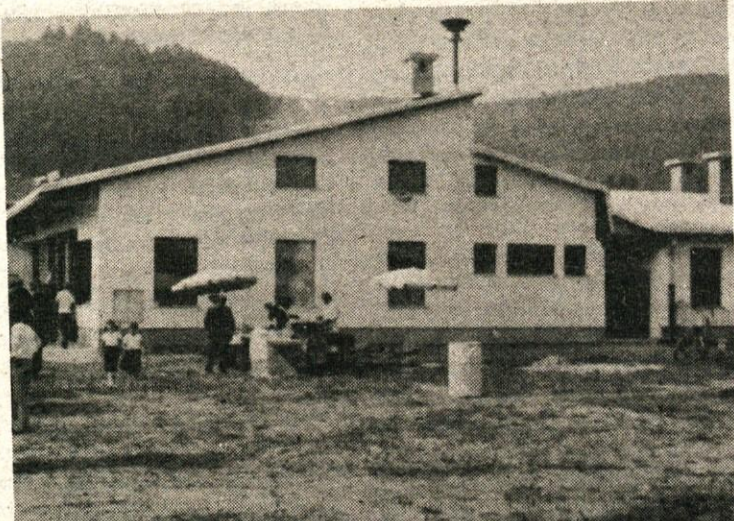
V naši najmlajši krajevni skupnosti Dragomer-Lukovica so v nedeljo 9. septembra, slavili delovno zmago. Odprli so namreč gasilski dom in dom družbenopolitičnih organizacij. V njihovi kratki zgodovini ni bilo ravno velikih praznovanj. Praznovati so začeli šele tedaj, ko so začeli živeti svoje lastno življenje. Ko so lahko, pa če še v tako skromnih razmerah, začeli usmerjati svoj nadaljnji razvoj sami v okviru svoje krajevne samouprave. To se je zgodilo šele pred dobrim desetletjem, ko so dobili svojo krajevno skupnost, za njo pa tudi družbene organizacije. Njihove izkušnje dokazujejo, da se lahko sprostitjo pobude in akcijske sposobnosti ljudi le v ustrezno organiziranih razmerah. Rezultat tega pa so nedvomno uspehi, ki so jih dosegli letos. Letošnje leto bo prav gotovo ostalo zapisano kot leto velikih dosežkov na sicer večkrat zelo hrapavi poti njihovega razvoja. Spomladi so kar potihno in skromno odprli vrtec, prvi objekt, zgrajen z denarjem občinskega samopriskpevka. Tiste lepe nedelje 9. septembra pa so bolj navdušeno praznovali odprtje gasilskega doma in doma družbenopolitičnih organizacij. Dobili so namreč prvi družbeni objekt, prvi skupni dom, skupno novo hišo, kjer bodo lahko drugače, kot do sedaj reševali njihova skupna vprašanja.

povedati. To tudi zahteva nekaj več razmišljanja. Dragi krajan, v razmerah, ki še malo niso bile podobne sedanjim, smo se leta 1973 tedanji krajan odločili, da bomo s krajevnim samopriskpevom zbirali denar za prvi družbeni objekt, gasilski dom. Morda smo tedaj o gradnji tega doma razmišljali primerno tedanjim razmeram. Te so se pozneje spreminjale, in preden smo lahko začeli graditi, smo morali pokazati črno na belem, da nam denarja med graditvijo ne bo zmanjkalo. Tako so namreč predpisi, ki veljajo za družbene naložbe. Mi pa sami nismo imeli dovolj, to boste še pozneje natančneje slišali. Morali smo najti izhod. Poudariti moramo, da smo ga lahko

izredno pomembno sestavino uspeha — na prostovoljno delo. Predvsem na prostovoljno delo gasilcev, ki najpostane zgled, ki mora vse krajan v prihodnje še bolj razgibati in obvezovati. Za zaključek je poudaril:

»Pravzaprav smo prikazali in razčlenili model, ki nas tudi v prihodnje lahko pripelje do novih delovnih zmag, ki bodo opešale naš skupni dom. Združevanje sredstev s samopriskpevom nam omogoča, in nam bo v prihodnje še bolj, da stopimo pred solidarnostne sklade občine, z njihovim sodelovanjem pa poiščemo tudi bančni denar ter tako dosti hitreje dosežemo cilj. Prostovoljno delo pa naj postane oblika, ki lahko oplemeniti zbrani denar, predvsem pa združi vse

smo del te skupnosti, smo del te celote. Kakršni so deli neke celote, taka je tudi celota sama. Če smo mi bogatejši, bolj zadovoljni, bolj ustvarjalni in dejavni, je torej taka tudi občinska skupnost. Če smo mi nezadovoljni, čemer ni, to ni brez posledic za širšo občinsko skupnost. V teh resnicah je pravzaprav izhodišče vsega našega delovanja. Te resnice so opredmetene tudi v novi hiši, ki jo danes odpiramo. Je sicer naša, a ker je naša, je tudi naša skupna. Tudi zgrajena je s sodelovanjem celotne občinske skupnosti, to moramo glasno

Sodobni prostori bodo nedvomno še okrepili krajevno samoupravo.

našli le s sodelovanjem občinske skupnosti. Toda, še bolj moramo poudariti, da smo uspeli le zaradi našega samopriskpevka. Samopriskpevek je bil osnova vsemu. Brez samopriskpevka se ne bi odprla nobena vrata, za katerimi so bila sredstva za graditev našega doma. Ker pa smo imeli v rokah legitimacijo samopriskpevka, so se odprla vrata SIS za varstvo pred požarom, vrata solidarnostnih sredstev za financiranje potreb krajevnih skupnosti in še kaj. Moramo povedati, da nam kreditov, ki smo jih dobili, ne bo treba odplačevati. To je verjetno prvi primer v naši občini, ki ga velja pokazati, saj je tudi rezultat naših samoupravnih prizadevanj v SIS. Še več, tak način sodelovanja med samoupravnimi interesnimi skupnostmi in krajevnimi skupnostmi se širi in postaja edina možnost za hitrejši družbeni razvoj v občini. Mimogrede, podobno bomo razrešili tudi financiranje naših programov zadnjega referenduma.

Tako je opisal pomembnost te delovne zmage predsednik sveta KS Dragomer-Lukovica inž. Jože Čuden v govoru ob otvoritvi. Opozoril pa je tudi na

krajan pri skupnih prizadevanjih.

Za zaključek želim izreči zahvalo vsem, ki so kakorkoli prispevali k delovnemu dosežku, katerega danes slavimo. Želim, da bi nam prvi družbeni prostori, katerim bodo — upajmo — sledili še drugi, resnično pomenili mesto, kjer bomo z aktivnim sodelovanjem pri samoupravljanju dosegli vse večjo enotnost pri načrtovanju naših ciljev in da jih bomo potem uspevali tudi enotni uresničiti. Kolikor bolj bomo uspeli iz obilice neresenih nalog, ki nas v prihodnje še čakajo, izluščiti tiste, ki so za naš kraj v danem trenutku najpomembnejše, toliko uspešnejši bomo. Posebno pomembno je to prav v času, ko bomo morali določiti najpomembnejše naloge za vse prihodnje srednjeročno obdobje.

Z veseljem je pozdravil sardove njihovega vestnega dela tudi predsednik občinske skupščine Vladimir Mejač ter izrazil zadovoljstvo s delovanjem celotne krajevne samouprave, ki je lahko vzor homogenega delovanja in dobrega sodelovanja z občinskimi organi. Izrazil je prepričanje, da bo odslej njihovo delo vsebinsko še bogatejše.

Nov dom za rojstni dan

Gasilsko društvo v KS Dragomer — Lukovica že deset let plodno deluje. Ob tem jubileju so odprli nov sodoben gasilski dom in v njem 7. septembra imeli tudi slavnostno sejo ob 10-letnici ustanovitve in delovanja. Predsednik gasilskega društva Boženka Novakovič je v svojem govoru na slavnostni seji orisal pomen gasilstva kot sodobne oblike soočanja z naravnimi in drugimi nevarnostmi: »Ko si je človek s svojim razumom in vedno večjo močjo, ki mu jo daje razvojni in tehniki, podrejal naravne sile, je kaj kmalu spoznal, da si naravnih sil nikoli ne bo mogel v celoti podrediti in obvladati. Ogenj, potresi, poplave in podobne tegobe, so še vedno, da, tudi še dandanašnji, kljub neslutnemu razvoju znanosti in tehnike, neobvladane. Še več, zaradi nakopičenih virov energije in vedno bolj zgoščenih človekovih naselij so človeku tudi vedno bolj nevarne. Na dani spoznanje, da te katastrofe danes močnejše in strašnejše učinkujejo in povzročajo večje trpljenje človeštvu kot kdajkoli prej, če se razdivjajo. To sili človeka, da se zavaruje in organizira obrambo pred takimi pojavi. Tudi naša samoupravna družba se vse bolj organizirano postavlja po robu vsem mogočim nevarnostim, da bi tako zavarovala človeka, njegovo varnost in življenje ter njegovo in družbeno imetje. Med vsemi organizacijskimi oblikami družbene samozaščite je gasilstvo gotovo najstarejše, najbolj znano in najbolj razširjeno, predvsem pa zanesljivo najbolj priljubljeno in v celoti popolnoma prostovoljno. Gasilsko društvo je že dolgo nepogrešljiva sestavina našega družbenega življenja skoraj v vsakem slovenskem kraju. Tudi v naši krajevni skupnosti je bila ideja in želja po lastni gasilski organizaciji prisotna že davno pred njeno uresničitvijo. Toda, razmere niso omogočale, da bi do ustanovitve prišlo že tedaj. Dragomer in Lukovica tistih časov sta bila toliko drugačna, predvsem pa tako majhna, da tudi gasilci niso mogli zaživeti svojega lastnega življenja. To se je bistveno spremenilo v tistem trenutku, ko smo dobili svojo krajevno skupnost.

Društvo je prehodilo svojo desetletno delovno pot, ki je bila bogata z uspehi. Bilo pa je veliko tudi težav. Nekateri dogodki prav gotovo pomembnejše mejnike v razvoju društva in jih je vredno podrobneje osvetliti.

V jeseni 1969. leta se je sešla skupina 21 krajanov v nekdanji zadrugi garaži na ustanovnem občnem zboru in položila temelje sedanjemu gasilskemu društvu. Pred upravnim odborom društva je bila naloga — čimprej dobiti vsaj najnujnejšo opremo. Za to pa je bilo potrebnih dosti naporov. Že 5. marca 1970 je bil sklican izredni občni zbor, na katerem smo kritično pregledali in ocenili delo posameznih članov upravnega odbora.

Že istega leta, 9. avgusta 1970, se je društvo prvič pokazalo svojim krajanom in javno povedalo svoj program. S prispevki in zgolj s prispevki krajanov, je uspelo zbrati dovolj denarja, da je kupilo prvi, sicer rabljeni avtomobil in tudi prvo, rabljeno motoriko. Oboje ima društvo še vedno na seznamu svojih osnovnih sredstev. Moramo pa reči, da je bila bolj kot materialna vrednost te opreme, tedaj pomembna spodbuda k nadaljnjemu delu.

Dobro vemo, da ni gasilcev brez gasilskega doma. To velja še posebej za naše društvo. Res je, najprej ko so dobili prvo opremo, so takoj začeli razmišljati o lastnih prostorih za to opremo. Po ustaljenih navadah gasilci gradijo svoj dom s prostovoljnimi delom in s prispevki gradbenega materiala. Tudi tu je bila najprej taka zamisel, vendar smo živeli že v času, ko so tudi v naši občini krajan v posameznih krajevnih skupnostih zbirali denar s samopriskpevom. Kaj hitro je tudi v zavesti gasilcev in krajevne skupnosti prevladalo spoznanje, da bi bil samopriskpevek najbolj ustrezná oblika zbiranja denarja. Po temeljitih razpravah v krajevni skupnosti in vseh organizacijah so 1. februarja 1973 poslali prva obvestila KS, kjer so podobno kot letos, obrazložili potrebnost in smiselnost samopriskpevka, ter na referendumu v nedeljo, 18. februarja, izglasovali prvi samopriskpevek. Še isto leto, 1. julija 1973, pa je društvo doseglo ponovno in lepo zmago. Z združevanjem lastnih sredstev, ki so jih prispevali krajan, in sredstev občinske gasilske zveze, je društvo dobilo najsodobnejšo motoriko, ki je še vedno jedro vse gasilske opreme društva. Tedaj smo v Dragomeru doživeli veličastno gasilsko slavo. S sodelovanjem velikega števila sosednjih društev smo organizirali paradno, ki je pokazala moč in lepoto gasilstva pa tudi pomen tega za varnost ljudi. Tako je šlo dalje. Že naslednje leto, 14. julija 1974, smo ponovno slavili, dobili smo nov avto. Leta 1975, 8. junija, smo razvili svoj društveni prapor, ki je čakal, da je društvo prej dobilo opremo. Spet veliko gasilsko slavo, spet obljube in novi načrti in cilji društva, ki so se v tem času že v celoti osredotočili v poglavitno: graditev lastne strehe.

Leta 1977 pa so se pričele dokončne priprave za gradnjo in sedaj imajo sodoben objekt in s tem boljše pogoje za delo.

Seveda pa se dragomerski gasilci zavedajo, da s tem še niso izpolnili vseh nalog. Zavedajo se, da bodo morali več pozornosti posvetiti vzgoji gasilcev in pomladiti članstvo. Brez tega se bi društvo kaj kmalu postaralo in novi društveni prostori bi bili vedno manj obiskani.

Ob tem pa velja zapisati tudi misel predsednika gasilskega društva Boženka Novakoviča, ki jo je poudaril v govoru ob otvoritvi gasilskega doma in doma družbenopolitičnih organizacij: »V naših glavah bo treba spremeniti miselnost, da smo gasilci zunaj okvira krajevne skupnosti. Vztrajanje na teh pozicijah nas bi kaj hitro osiromašilo. Gasilci smo in moramo biti dobro organizirani, biti moramo najbolj delovna skupina v krajevni skupnosti, skupina ima mnogo širše razsežnosti, kot si mi večkrat predstavljamo. Več moramo storiti tudi za večjo enotnost in za več strpnosti med nami, še posebej pa za to, da bomo kot zelo mlado društvo osvobodjeni nepotrebnih bremen, ki jih danes pogosto trpijo starejši. Gasilci bomo privlačni za mlajše samo kot sodobna in dobro organizirana skupina, društvo. To moramo doseči in tu moramo uspeli, potem pa lahko smelo in brezskrbno zremo v naših prihodnjih deset, dvajset in več let.«

Zakaj tako zadovoljstvo? Spomnili so se zborov krajanov v krajevni gostilni, ki je bil do tega dne njihov edini javni prostor. Mnogokrat so nemočno kazali ta njihov problem tistim, ki so prihajali na njihove sestanke. Take razmere so hromile njihovo delo, prinašale neštete probleme in težave. Tudi gasilci, ki so dobili svoje prostore, kakršnih ni daleč naokrog, so lahko ponosni in veseli, saj se jim po desetih letih potikanj in gostaštvu po raznih neprimernih prostorih, kjer se je uničevala sicer odlična oprema, obetajo boljši časi.

»Bogatejša pa postaja tudi naša občinska skupnost. Mi

Idejno sta objekt zasnovala gasilsko društvo in svet KS spomladi leta 1977. Pri tem je prevladalo stališče, da mora objekt zadovoljevati potrebe vseh družbenopolitičnih organizacij in nuditi dovoljno osnovo za operativno delo gasilskega društva. V jeseni leta 1977 je na podlagi teh izhodišč projektska organizacija Slovenija projekt iz Ljubljane izdelala gradbene načrte, spomladi leta 1978 pa je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje.

Gradnja se je začela spomladi 1978 in je trajala 17 mesecev. Današnje tržno vrednost zgrajenega objekta lahko ocenimo na 400 milijonov starih din. Za gradnjo smo porabili 200 milijonov. Razlika med obema zneskoma gre na račun prispevkov v materialu in prostovoljnem delu. Tako je gasilsko društvo prispevalo že v preteklosti nabavljeni material, krajan pa so podarili les za ostreže. S prostovoljnim delom so bila na objektu opravljena mnoga, tudi zelo zahtevna dela. Tako je bilo izdelano ostreže, stopnice in vse okenske police, vodovodne in električne instalacije, opravljena so bila vsa plesarska in pečarska dela.

Da je nivo okolice približno 1 meter višji, gre zasluga delovni organizaciji Slovenija ceste, ki je brezplačno nasula vso okolico doma, vključno z okolico vrta. Tako se bo dalo primerno urediti okolico obeh objektov.

Zgradba ima 400 kv. m bruto površine, koristna površina podstrešnih prostorov je 140 kv. m, kar je skupaj 540 kv. m. Objekt stoji na parceli površine 2200 kv. m. Za pridobitev gradbenega dovoljenja je bilo med drugim potrebno na posebnem žiro računu zbrati vsa potrebna finančna sredstva. Ta so bila zbrana takole (podatki so v starih din):

- krajevni samopriskpevek 67 milj.
- sredstva SIS za požarno varnost občine Vrhnika 50 milj.
- solidarnostna sredstva za financiranje KS 25 milj.
- sredstva KS 44 milj.
- od tega je 10 milijonov prispevkov delovnih organizacij in sredstva gasilskega društva 20 milj.
- Skupaj torej 206 milijonov.

Naj pripomnim, da bo SIS za požarno varnost občina Vrhnika za najeti kredit 50 milijonov v 10 letih vrnila z obrestmi približno 75 milijonov.

Za vsa pripravljala dela je bilo od gornje vsote 206 milijonov porabljeno 20 milijonov. Tu so zajeti stroški za načrt, rakup zemljišča, za komunalni prispevek in za razna, soglasja. Za samo zgradbo je bilo potrženih torej 185 milijonov.

Iz poročila predsednika gradbenega odbora inž. Jožeta Grabnarja

UGODNI REZULTATI

Analiza poslovanja gospodarskih in družbenih dejavnosti v letošnjem prvem polletju je pokazala, da so rezultati gospodarjenja v občini ugodni. Že splošna ocena pove, da se je gospodarska dejavnost, že v prvem polletju izredno razživela in ustvarila dobre poslovne rezultate, ki pa so delno tudi posledica konjunkturalnih gibanj in visoke rasti cen. Tako bi lahko povzeli osnovno ugotovitev izvršnega sveta, ko je na svoji seji obravnaval to problematiko ter vsem delovnim organizacijam predlagal, da kljub dobrim rezultatom še naprej dosledno izvajajo sprejete akcijske, oziroma stabilizacijske programe za boljše gospodarjenje.

Naše gospodarstvo je tako v prvem polletju doseglo 1.291.257 tisoč din celotnega dohodka. To pa je kar 51 odstotkov več, kot v istem obdobju lani. Dohodek pa je bil večji za 45 odstotkov, zato lahko predvidevamo, da bo do konca leta presegel realno rast, predvideno v občinskih smernicah za leto 1979, ki je 9-odstotna. Ob tem velja poudariti, da so IUUV, Iskra in GG dosegle nadpovprečne rezultate.

Stanje ob polletju kaže, da se realizira občinska usmeritev — povečanje akumulativnosti gospodarstva, saj struktura delitve čistega dohodka kaže na izboljšanje delitvenih razmerij v korist sredstev za izboljšanje materialne osnove dela in sredstev, namenjenih za skupne potrebe v OZD, pri čemer se delež sredstev za osebne dohodke zmanjšuje. Udeležba sredstev za razširjeno reprodukcijo v celotnem prihodu je porasla in znaša 4,5 odstotka, s čimer se približuje občinski usmeritvi 5 odstotkov.

Izvršni svet je tudi ocenil, da ni bistvenih odstopanj pri dvigovanju osebnih dohodkov preko resolucijsko dogovorjene politike delitve dohodka, hkrati pa je opozoril organizacije združenega dela, da za devetmesečno obdobje pripravijo poseben prikaz delitve dohodka.

Pri vključevanju v mednarodno delitev dela je za naše gospodarstvo značilno doseganje ugodnih izvoznih rezultatov, saj se je izvoz povečal za 30 odstotkov. Izvoz sicer trenutno še presega uvoz za 53 odstotkov, vendar se uvoz za 24 odstotkov hitreje povečuje, pri čemer ima velik delež Fenolit, ki je vezan na uvoz, ni pa še uspel s prodajo na tujih tržiščih. Industrija usnja Vrhnika je ednina dosegla predvidene izvozne rezultate, saj gre ravno na njen račun 30-odstotno povečanje izvoza.

Izvoz Lika je porastel le za 1 odstotek, vendar se je uvoz zmanjšal za 13 odstotkov, kar pozitivno vpliva na devizno bilanco.

Izvršni svet je temeljito proučil tudi finančne pokazatelje v delovni organizaciji Igrad, ki v tem obračunskem obdobju sicer ne kažejo izgub.

Vendar je izvršni svet ugotovil, da nimajo zagotovljenega dela niti do konca letošnjega leta in jim primanjkuje obratnih sredstev zaradi omejitev na področju kreditiranja. Zato je predlagal, da Igrad dosledno dopolni sprejeti preventivni sanacijski program in po devetmesečnem obračunu pripravi poročilo o

izvajanju sprejetih ukrepov za boljše gospodarjenje.

Mnogo ugodnejši kot v istem obdobju lani, je tudi gospodarski položaj organizacij združenega dela na področju družbenih dejavnosti. V večini se rezultati ujemajo z gospodarstvom. Rast celotnega prihodka je za 3 odstotke manjša od gospodarstva, rast dohodka za 4 odstotke večja, rast porabljenih sredstev za 26 odstotkov manjša in rast čistega dohodka enaka kot v gospodarstvu. Dinamika dotoka sredstev na račune Samoupravnih interesnih skupnosti kažejo na nekoliko hitrejšo rast, zato je izvršni svet predlagal, da redno spremljajo dotok sredstev in da pripravijo analizo izvajanja, oziroma realizacijo programov. Delitev sredstev, oziroma poraba je bila različna glede na dejavnost posameznega izvajalca, in se je največji delež sredstev porabil za osebne dohodke, zlasti v šolah. Indeks povečanja osebnih dohodkov na področju družbenih dejavnosti je sicer dosti višji kot v gospodarstvu, vendar je treba pri tem pojasniti, da gre le za različna časovna obdobja valorizacije osebnih dohodkov na področju družbenih dejavnosti. To povečanje pa je v skladu z rastjo osebnih dohodkov na področju gospodarstva.

Stališča Izvršnega sveta do analize polletnega gospodarjenja sta podprla tudi družbenopolitični zbor in zbor združenega dela, ki sta 10. in 12. septembra imela na dnevnem redu tudi to problematiko.

FIZIČNI OBSEG INDUSTRIJSKE PROIZVODNJE

TOZD Iskra Vrhnika — V prvih 6 mesecih so proizvedli 120.373 kosov anten, kar pomeni 24-odstotno povečanje. Pri elektrotehničnih instrumentih se je proizvodnja zmanjšala na račun povečanja asinhronih elektromotorjev z zasenčenimi poli. Teh so izdelali 93.000 in jih v celoti prodali. Tudi ostali izdelki gredo dobro v prodajo, tako, da zaloga izdelkov glede na rast proizvodnje pada. Opazen pa je porast pri zalogah nedokončane proizvodnje in zalogah surovin, drobnega inventarja, blaga in embalaže visoko nad porastom proizvodnje, kar naj bi bil predmet akcije. Rezultati so dobri.

TOZD Fenolit Borovnica — Proizvodnja fenoplastov je v prvem polletju 1979 znašala 6219 ton, kar znese 15-odstotno povečanje, glede na enako obdobje leta 1978. Povečanje zaloga gotovih proizvodov za 89 odstotkov in zaloga surovin, materiala, drobnega inventarja in embalaže za 198 odstotkov vpliva na povečanje porabljenih sredstev in s tem na zmanjšanje ekonomičnosti poslovanja. Potrebna je usmeritev v izvoz.

TOZD Opekarna Vrhnika — Povečala je proizvodnjo opeke na 14.615 kosov oziroma za 34 odstotkov. Poslovanje v I. polletju je zaključila pozitivno, vendar akumulacije še ni mogla ustvariti. Zaloge niso problematične, problematično pa je gorivo, ki tudi za naprej ogroža rentabilnost poslovanja.

TOZD Kamnolom Verd — Močno je povečala proizvodnjo lomljenca, ki ob 157-odstotnem povečanju znaša 14.658 kub. m. Nasprotno pa je močno upadla proizvodnja tolčenca, ki ob 45.017 kub. m. predstavlja 24-odstotno zmanjšanje. Manjši padec proizvodnje mletega kamna

(9%) znaša še vedno v prvem polletju 45.021 kub. m. Skromni poslovni rezultati so posledica manjše proizvodnje, priprave in odkrivanja terena.

TOZD Kovinarska Vrhnika — Močno je povečala proizvodnjo karoserij, ki s številom 384 komadov predstavlja 313-odstotno povečanje. Tudi pločevinasti kotli, katerih so izdelali 395 komadov, kažejo 12-kratno povečanje proti istemu obdobju leta 1978. Ostali proizvodni program upada vendar ne vpliva na poslovni uspeh v prvem polletju. Velik porast porabljenih sredstev je tudi vplival na poslovni uspeh, ki kljub velikemu povečanju celotnega prihodka izkazuje podpoprečno rast dohodka. Iz tega izhaja tudi padec akumulacije, ki ni v skladu s smernicami za leto 1979. Rast izplačanih osebnih dohodkov presega doseženi dohodek, kar je izven resolucijskih usmeritev.

Tako kot v vsaki občini, kjer imajo kemično industrijo, se je tudi pri nas začel pojavljati problem onesnaževanja okolice s tekočimi odpadki, ki so posledica tehnološkega procesa. Tako v industriji usnja kot v Fenolitu so se resno lotili tega problema in so že prišli do nekaterih spoznanj in učinkovitih rešitev pri čiščenju odpadkov.

DO LIKO Vrhnika — V celoti je dosegla proizvodnjo in sicer: 56.148 vrat pri indeksu 195, vratnih kril 69.383 in indeksu 11, miz, stlov, fotelejev 278.253 z indeksom 97, iglavcev 7035 kub. m. z indeksom 95, les bukve 8638 kub. m. z indeksom 114. Visok porast porabljenih sredstev in obveznosti (anuitete) so vplivali na podpoprečno doseganje dohodka in velik padec akumulacije, kar je osnova poslovanja v prihodnosti.

Velik porast zaloga gotovih proizvodov opozarja na motnje pri prodaji in na organizacijske težave. Problem kadrov, dvig cen surovin, nizki osebni dohodki, pomankanje surovin, močno vplivajo na poslovni uspeh. Na področju zunanjetrgovinske menjave pa močna konkurenca, ki narekuje akcijo za zmanjšanje stroškov v proizvodnji, poiskati je treba nove tehnološke rešitve itd.

TOZD Obrtnik Borovnica — Povečal je proizvodnjo za 9 odstotkov pri instalacijskem materialu. Proizvodnja znaša sedaj 86 ton in 65 odstotkov pri drugih stavbnih elementih minimalne poslovne rezultate. Če padcu akumulacije, zaloga, dohodka na delavca, dodamo še dosežen dvig cen surovin, vidimo, da so že nastopile težave, ki terjajo več pozornosti.

IUV TOZD Usnjarna — V prvem polletju 1979 je povečala proizvodnjo svinjskega glanterijskega usnja na 9 tisoč kv. m z indeksom 450 svinjskega vrhnjega usnja na 800 tisoč kv. m z indeksom 126 in oblačila iz nape in velurja 57 tisoč kv. m z indeksom 112. Proizvodnja ostalih izdelkov pa je bila dosežena: težko usnje za obutev 47 tisoč kv. m z indeksom 89, svinjsko usnje za podloge 280 tisoč kv. m z indeksom 53, svinjsi cepljenec 476 z indeksom 94 in cepljenec težkih kož 1 tisoč kv. m z indeksom 36. Doseganje ugodnih cen na trgu, posebno na zunanjem, povečuje doseženi dohodek, čisti dohodek in vrednost izvoza. Doseženi neto devizni efekt je znašal 3927 tisoč dolarjev in je v močnem porastu. Močan porast nedokončane proizvodnje, surovin, materiala, drobnega inventarja in embalaže, kakor tudi porast namaka kož, so odpora osnova za dobre poslovne rezultate tudi v bodoče.

ŽITO—TOZD Pekarne — Proizvodnjo kruha so obdržale na lanski ravni in znaša 1063 ton proizvodnja peciva pa pri 88 tonah predstavlja 14% povečanje. Zalog ni, samo 6-odstotni porast porabljenih sredstev pa je vplivala na visoko rast dohodka in čistega dohodka. Rast osebnih dohodkov je v oviru resolucije, porast akumulativnosti preko poprečja gospodarstva pa osnova dolgoročne politike razvoja.

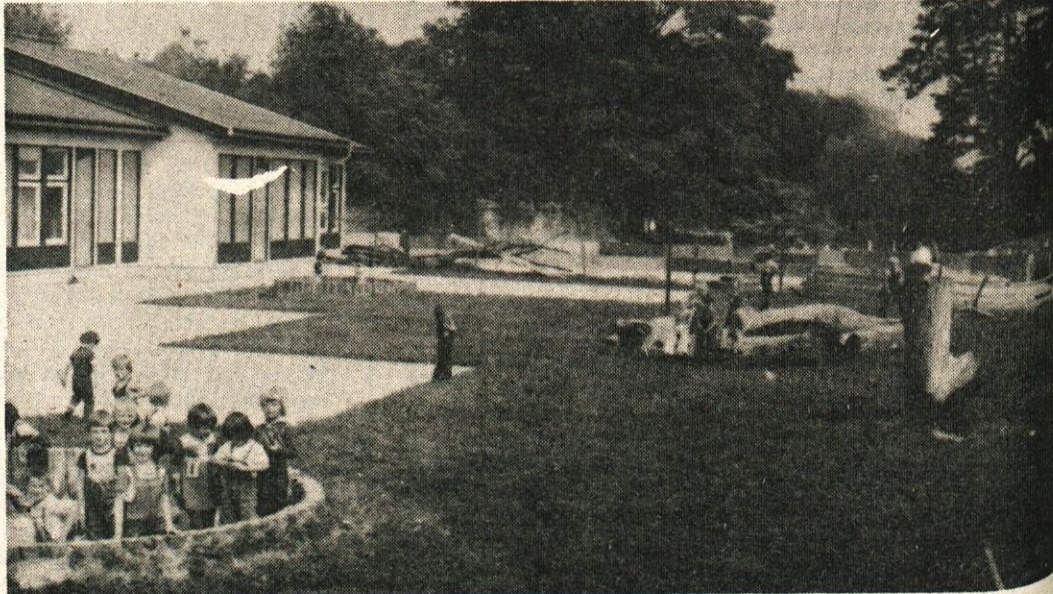
TOZD Kmetijska zadruga Vrhnika — Povečala je proizvodnjo sira na 185 ton, kar znaša 5-odstotni dvig, drugih mlečnih izdelkov pa 56 ton, kar znaša 6 odstotkov in zmanjšala prodajo mleka za 32 odstotkov; pri čemer je še dosegla prodajo 4.682 hl pasteriziranega mleka. Na področju proizvodnje mesa pa je velik padec, razen pri klavniških izdelkih, ki kažejo 6-odstotno povečanje pri 19 tonah. Ostali rezultati pa so: sveže meso 136 ton, surove maščobe 19 ton, drobovina 14 ton, sušeno meso 7 ton in jedilne masti 7 ton. Ne glede na to, koliko manjša proizvodnja v klavnici in povečanje zaloga gotovih proizvodov je med drugim vplivalo na rezultate, ki so pod poprečjem gospodarstva občine Vrhnika.

SAVA TOZD Ročna konfekcija — Zmanjšala je proizvodnjo galanterije od 150 na 95 ton, kar znaša le 63 odstotkov lanske proizvodnje za isto obdobje. Ostali tehnični izdelki imajo pri proizvodnji 21 ton indeks 233. Nova proizvodnja klavniških jermenov pa je dosegla količino 1 tone.

Vrednost zaloga gotovih izdelkov 6.428 tisoč dinarjev predstavljajo veliko breme in povečujejo stroške poslovanja.

Z adaptacijo prostorov v vrtcu na Tržaški pa so se izboljšali pogoji za varstvo otrok.

Pričela se je gradnja prizidka pri VVZ in s tem bo omogočeno 76 otrokom družbeno varstvo. Za ta prizidek so zagotovljena sredstva v dopolnilnem programu otroškega varstva. Prizidek bo predvidoma končan do konca letošnjega leta.

IZ DELA SOCIALNE SLUŽBE

Mladoletno prestopništvo

Informiranje v mladinskih vrstah

Socialna služba se pri svojem delu srečuje tudi s problemom mladoletnega prestopništva in z okoliščinami, ki pripeljejo mladoletnika do kaznivega dejanja. Konkretno delo na tem področju se prične najpogosteje, ko prejme kazensko ovadbo milice ali ko sodišče dobi zahtevek javnega tožilca uvedbo postopka zoper mladoletnika, ki je že storil kaznivo dejanje, nadaljuje pa se to delo še potem, ko mu že izrečejo vzgojni ukrep.

Ob spremljanju mladoletnika od prijave pa do obravnave na sodišču socialni delavec spozna mladostnika samega, njegovo družino, njegovo širše okolje, saj je najpomembnejša ugotovitev, kaj je mladostnika pripeljalo do kaznivega dejanja.

Vzroke za to pa je treba iskati ne samo v mladoletniku samem, pač pa tudi v družini in v njegovem širšem okolju.

Storilec kaznivih dejanj ni mogoče obravnavati z enega samega vidika: — ker niso vsi enako problematični, ker so lahko storjena kazniva dejanja po intenziteti in kvaliteti zelo različna, ker najdemo med storilci povsem normalne pa tudi hudo duševno prizadete in vzgojno problematične mladoletnike. Pri večini delikventov pa najdemo tudi nekaj skupnih potez: taki mladoletniki so egocentrični, mladoletni so egocentrični, do slabše socialno prilagodljivi, do okolice nezaupljivi, premalo kritični in samokritični, preobčutljivi, nesposobni dolgoročen motivacije. Ne občutijo, da je z njimi kakorkoli narobe, za svoje obnašanje krivijo ponavadi le okolico.

Zato ponavadi pomoč odklanjajo, ker jo imajo za vsiljevanje in kratenje osebne svobode. Prav zato se porabi veliko časa v stikih z mladoletnim delikventom smo zato, da ga prepričamo, da mu je vodenje zares potrebno.

To pomeni, da je treba pri delu z mladoletnikom najti in izbrati take postopke, ki bodo prilagojeni posamezniku in ki bodo uspešni.

Mladoletni delikventi so običajno polni notranjih tenzij predvsem zato, ker v njihovem ozemju in širšem okolju ne najdemo vrste možnosti za razvoj in prilagajanje, kar je eden izmed faktorjev njihovega neprilagodljivega vedenja. Zato ni nenavadno, da so mladoletniki nezaupljivi, sumničavi, agresivni in v socialnih stikih nestrpani. Čutijo se neuspešne, menjavajo posel in šolo in s tem bežijo pred naporom, ki ga je treba vlagati v delo, kot tudi pred konflikti v okolici.

V takih razmerah je z mladoletnim delikventom nemogoče vzpostaviti kontakt. Sprostitev je nujen predpogoj, da z mladostnikom vzpostavimo stik.

Najbolj pomembno pri delu z mladoletnikom je, da mu nudimo oporo. Našel jo bo zlasti pri tistem, ki bo znal prisluhniti njegovim potrebam, ki bo našel dovolj razumevanja za njegove posebnosti in bo lahko razumel tudi njegova stranpota ter mu bo znal v stikih primerno svetovati in pomagati.

Ugotavljamo, da nimajo prave opore v svojih družinah in se čutijo v okolici osamljene in odrinjene.

Zato zahteva delo s takšnim mladoletnikom že na samem začetku tudi delo s starši in z njegovim širšim okoljem, v katerem živi in se giblje.

Če poznamo vzroke mladoletnikovih motenj, moramo šteti neprilagojenega mladoletnika za neke vrste »bolnika« in ne za pokvarjenca, do katerega je okolica čisto agresivna in nestrpana. Treba mu je pomagati, da se bo prilagodil in resocializiral, da bo postal spet vreden član naše družbe.

Če je mladoletnik zašel na nepoštena pota, je prav tako kot drugi potreben varstva, pomoči, vzgoje in prevzgoje.

Vse pogosto pa se dogaja, da je mladoletni storilec kaznivega dejanja že veliko pred tem moten, najsi bo v družini ali v širšem okolju, pa se starši ali kdo drug zatečejo k

nam po pomoč šele, ko se zaradi otroka srečujejo z UJV ali pa so kako drugače obveščeni o deliktu.

Pravočasen pogovor z vzgojno problematičnim mladoletnikom bi lahko marsikaj preprečil kaznivo dejanje. To je velikokrat posledica mladoletnikovih stisk. Mladostnik je prepogosto prepričan sam sebi in starši ter okolje ne najdejo dovolj razumevanja in časa zanj.

Do teh spoznanj prihaja socialni delavec v pripravljalnem postopku pri obravnavanju delikventa ali vzgojno problematičnega mladostnika. Socialni delavec v tem postopku zbere najrazličnejše podatke o mladoletniku, njegovi družini in širšem okolju in na podlagi tega izdela poročilo za sodišče, kjer je mladoletni prestopnik obravnavan.

Za mladoletnika predstavlja glavna obravnava na sodišču nekakšno razbremenitev oziroma psihično sprostitev. Čuti se olajšanega, ker odpadejo pritiski iz pripravljalnega postopka. Mladostnik tako lažje sprejme osebnost in okolje in tako lahko postopoma začne sam reševati svoje probleme v skladu z družbenimi normami.

Po 8. členu Kazenskega zakonika SR Slovenije se mladoletnemu storilcu kaznivih dejanj lahko izrečejo naslednji vzgojni ukrepi:

- disciplinski ukrep; ukor ali oddaja v disciplinski center

— ukrepi strožjega nadzorstva; staršev, posvojitelja, rajnika ali skrbnika, druge družine ali organa socialnega skrbstva

— zavodski ukrepi; oddaja v vzgojni zavod, prevzgojni dom ali v drug zavod za usposabljanje.

Na glavno obravnavo za mladoletnika je vedno vabljen na sodišče tudi socialni delavec, ki njega in njegovo družino že dobro pozna in senatu lahko tudi ustno predstavi mladoletnikovo osebnost in družinske razmere, v katerih živi. Z vsem tem mora biti sodišče popolnoma seznanjeno, kajti po 9.

členu KZ SRS pri izbiri vzgojnega ukrepa sodišče upošteva mladoletnikovo starost, njegovo duševno razvitost, njegove psihične lastnosti, njegova nagnjena, nagibe, iz katerih je dejanje storil, dotedanjo vzgojo, okolje in razmere v katerih je živel, težo in naravo kaznivega dejanja, sodišče upošteva ali mu je bil že prej izrečen vzgojni ukrep in vse druge okoliščine, ki vplivajo na to, da izreče tisti ukrep, s katerim bo najbolj dosežen vzgojni namen kazni.

Največ stikov po obravnavi na sodišču ima socialni delavec z mladoletnikom v primeru, ko mu je izrečen vzgojni ukrep strožjega nadzorstva organa socialnega skrbstva. Ta ukrep časovno traja najmanj eno leto in največ tri leta.

Sodelovanje med mladostnikom, starši in socialnim delavcem, ki izvaja strožje nadzorstvo, poteka v glavnem v obliki razgovorov v pisarni ali na njegovem domu. Podobni kontakti se vzpostavijo tudi na mladoletnikovem delovnem mestu z njegovim predpostavljenim ali v šoli, katero obiskuje.

Vse prevečkrat pa problematični mladostniki ne najdejo razumevanja v širšem okolju in celo v družini, kar zelo negativno vpliva na rehabilitacijski proces. Nerazumevanje za njegovo kaznivo dejanje — v družini ali na delovnem mestu — mladoletnika marsikdaj zavre in še poveča njegovo nezaupanje. Na mladostniku tako marsikdaj neupravičeno ostane pečat, ki ga težko izbriše še s tako pozitivnimi dejanji in vedenjem.

Zato bi morale ne samo za socialnega delavca, ampak za nas vse veljati besede, ki jih je zapisal Gorki:

» NIKDAR SE NE Približaj Človeku z mislijo da je v njem več slabega kot dobrega — misli, da v njem prevladuje dobro t in res bo tako!« KENK LUČKA socialna delavka

Pota mladih (glasilo občinske konference Zveze socialistične mladine Vrhnika) morajo postati osrednje informativno-politično sredstvo obveščanja mladih v občini. Prodreti bodo morala do vseh mladih na vasi, v mestu, šoli, v društvu, skratka v vse sredine, kjer mladi delajo in živijo.

Tako nekako je bilo zapisano na prvih straneh glasila občinske konference ZSMS Vrhnika, ki je po daljšem (skoraj dvehletnem) premoru zopet začelo izhajati. Težko je sledil Informator o vrhu neuvrščeni v Havani. Seveda ne moremo reči, da mladi pred tem niso bili informirani o dogajanjih v ZSMS na Vrhniki, saj smo za vse tekoče akcije prelepili s plakati vidnejša mesta na Vrhniki, mladinska vodstva v osnovnih organizacijah pa so morala sklicevati sestanke in na njih informirati članstvo o akcijah in dogajanjih. Tudi oglasne deske v nekaterih osnovnih organizacijah so imele pomembno vlogo v informiranju. Svoje biltenne so izdali mladi v Verdu (Okenca), Blatni Brezovici (Marostarske novice), na Stari Vrhniki (Polžarske novice). Vendar pa vse to ni dovolj, zato smo se v uredniškem odboru dogovorili, da bo glasilo občinske konference izhajalo mesečno, vmes pa bi po potrebi izdajali še Informator, saj informacija, ki ni pravočasna, nima prave, dostikrat pa nobene, vrednosti. Četudi smo se odločili da bomo glasilo izdajali za vsako ceno, pa se bojimo, da ne bi na kraju nastala »Pota uredništva«, saj kljub temu, da imamo Vrhniki takega velikana, kot je Cankar, neradi primemo za pero (primer števila dopisnikov Našega časopisa) in napišemo nekaj besed o stvareh, ki kar vpijejo po obelodanjenju, pa kljub temu ostanejo skrite širši javnosti.

Zato mladi »pisuni«, pero v roke in pišite o vsem, kar v svojem okolju vidite, slišite, čutite ali doživite in vam ugaja ali bi radi pokritizirali (tudi mladino). S tem boste prispevali k hitrejši razrešitvi tekočih problemov, naše glasilo pa bo zato bolj pestro in bo odražalo probleme mladih iz vseh sredin skozi več oči. R. G.

Turkova mama se rada pogovarja...

Obisk pri Malči Turk v Verdu je bil zelo prijeten, zato sem sklenil napisati nekaj besed za naše glasilo. Dobrodušnost sije iz oči ugledne partizanske matere in prilazne so njene besede, tako da človeku postane kar toplo pri srcu. Malči Turk se je rodila 30. junija 1892, življenje ji je prineslo mnogo srečnih pa tudi žalostnih trenutkov. Bila in ostala je skromna, pa vendar prisrčna žena. Povedala mi je, da je noge ne ubogajo več, zato ji je dolgčas, ker je mlajše ne obišče, oziroma pridejo k njej le najoljji sorodniki, ostali pa tako, enkrat, dvakrat na leto. Tako je pač današnja družba — namreč mnogo partizanskih mamic in očetov puščamo ob strani, ker nas vleče svet napredka naprej, a premalo se zavedamo, da so današnji svet ustvarile prav te matere in očetje ter njih padli sinovi in hčere.

Prav Malči Turk je ena tistih, ki ji je kruta vojna leta 1943 iztrgala sina. Bil je nepozabni tovariš in veliki borec štirinajste divizije. Sicer je cela Turkova družina veliko pomagala partizanom in na kar najlepši način dala svoj delež svobodi, ki si jo danes lastimo vsi. Le kako moremo mirno hoditi mimo takih ljudi, kot je Turkova mama? Okusila je tegobe vojne, ko je bila izseljena na Rab, kjer je preživljala težke trenutke pod šotorskim krilom, od tam pa so jo transportirali v Gonars, kjer je preživela krutih 13 mesecev v znameniti 22. baraki, iz katere so ujetniki ušli po rovu, ki so si ga sami izgrebli. Po vojni se je njena družina vrnila

domov, a junaško padlega sina je mati čakala zaman. Zanj je ugasnilo sonce, ni mu bilo dano zaživeti v svobodi, za njimi pa je ostala plamenica svobode, za katero se je žrtvoval.

Res gospo Malči nekateri vsako leto obiščejo, toda to je mnogo premalo, da bi se ji mogli vsaj malo oddolžiti za vse, kar nam je dala ona in njena družina. Morda prav zato, ker ne vemo, kako je živela, danes ne znamo ceniti kruha, mogoče prav zato, ker ne vemo, kaj vse je njena družina prispevala k naši svobodi, ne znamo ceniti vsega, kar imamo. Imamo pa ogromno.

Več obiskov mladih ljudi bi tej ženi pomenilo več, kakor tisti borni šopek šolarjev za osmi marec in novo leto.

16. oktobra pred petimi leti ji je umrl mož in sedaj je njen dom prazen. Poveljujemo mnoge, ki so malo dali, pozabljamo pa na tiste, ki so za svobodo dali vse, celo življenja svojih najdražjih. Turkova mama je va-

jena trpljenja, toda zakaj ji v svobodi ne bi odrezali večjega kosa sreče?!

Turkova mama rada govori in če bi hotel vse izvedeti, bi moral večkrat priti. Lahko bi napisal roman, zato se opravičujem za ta skromni prispevek. Vem, da se bom še kdaj oglasil, zakaj le malokje se najde tako priljazna in zgovorna ženska, pa tudi to vem, da se mlad človek lahko veliko nauči od starejših, če drugega ne, vsaj to, da bomo nekega dne vsi stari in nam bo morda tudi dolgčas. F. Tršar

Predstavljamo vam knjigo

Erica Jong: Strah pred letenjem (1973) prevod: Seta Oblak založila: Založba Obzorja (1978)

Svetovni kritiki so ocenili roman Strah pred letenjem pisateljice Erice Jong, za enega najbolj preseñnetljivih doživetij v literaturi. To je hkrati zabavna in odprta pripoved o junakinji današnjega časa Isadori Wing.

Ta knjiga je tudi pri nas postala »iskano blago«, neka beograjska dramska umetnica pa je roman celo priredila za monodramo. Kot zanimivost naj povem, da so jo imeli priložnost slišati in videti vrhniški brigadirji na zvezni delovni akciji »Bratstvo in enotnost« v Črni gori.

Skratka, ta roman je po svetu zbudil precejšnjo pozornost. S čim si zasluži knjiga tolikšno navdušenje in tolikšno grajo? Avtorica nas takoj v začetku s odprtostjo svoje junakinje prineseni tako, da nas razorožuje njena odkritost.

Isadora Wing potuje s svojim možem na kongres psihoanalitikov na Dunaj. Spozna Aldriana, ljubimca, tudi psihoanalitika. Tu se zgodba razcvete. Medtem ko niha med možem in ljubimcem, zveemo iz njenih zapiskov in dnevnika, celotno njeno življenje. Od njenih prvih pubertetniških let naprej poskuša najti svoj jaz. Ne ve, kakšno naj bo emancipirano življenje, kot sama pravi, Newyorčanke, Židinj iz zelo nevrotične družine zgornjega srednjega razreda. Ve samo, kakšna ne sme biti, predvsem pa ne sme biti uboga gospodinja s kopico otrok. V tem iskanju med najrazličnejšimi vrednotami in strastmi njene svobode, zavzema spolnost manifestativno in prozaično mesto. Nič ni svetega v postelji (ali kjer koli že). Skoraj pornografska, ne-distanca v opisovanju seksualnih izkušanj Isadore Wing, kjer je »kljunčkanje« še najbolj nedolžna beseda, sicer popestri branje, a pusti zahtevnega braleca hladnega, če ne bi bilo drugega dela romana. Pravezprav je ta delitev smetna, saj je stil ves čas isti. Ves čas se Isadora sprašuje o svojem

»way of life«, retorično odgovarja nanj, poskuša graditi gradove v oblakih, a jih sama tudi ruši, gradi gradove na zemlji, pa jih drugi podirajo. Doživeti mora, da jo nekdo brne v zadnjico in to se zgodi v drugem delu tega romana. Njena svoboda je navidezna. Njeno hotenje po »eksistencialnem življenju«, kot se je izrazil Aldrian, je samo beg. Beg ali strah. Strah pred vlogo ženske in žene, strah pred predestiniranim mestom ob moškem. In po drugi strani je tudi strah pred žensko emancipacijo (pa ne v socialnem smislu). To je njen strah pred letenjem. Takšno je njeno spoznanje: »Nenadoma pod pohanim pogledom tuja — sem se zavedela, kaj sem storila narobe pri Aldrianu in zakaj me je zapustil. Prelomila sem osnovno zapoved. Vsiljevala sem se mu. (Spravim se nad moškega, pa kateremu noro hrepenim. In kaj se zgodi? Povesi se in z mehča kakor špaget, ki je padel v vodo, in me vrne.) Ali je v resnici vse tako preprosto? Ali ni konec koncev vse skupaj nič drugega kakor tisto, česar me je učila mati pred davnimi leti — da se moram delati čim bolj nedostopno?« Isadora proti koncu romana (znova?) prevrednoti svoje razmerje z možem in ljubimcem, kakor tudi do same sebe. Končno je njena volja in misel trdna. (Morda moj končni beg ni bil dokaz moje hudobnosti, ni bil dejanje nezvestobe, za katero bi se morala opravičiti. Morda je bil izraz zvestobe do same sebe. Drastično, a nujen korak, da spremenim svoje življenje.)

Vsekakor Isadora Wing izhaja iz drugačnega družbeno-kulturnega okolja, zato je njena življenjska optika drugačna od naše. Nikjer ni eksistenčno ogrožena, nima nobene potrebe za resnično soočenje z življenjem. Njen zornik kot je omejen z židovstvom, s psihoanalizo (imela je osem psihoanalitikov, vključno z možem in ljubimcem), z ljubeznijo, s strastjo in svobodo.

Roman je napisan duhovito, z ognjevitim temperamentom in s prostodušnostjo, ki preveva vse junake, kot tudi celotni duh romana. Navkljub drugačnemu družbenemu okviru roman »Strah pred letenjem« ponuja nekatera nova spoznanja o ženski in njeni psihi. NIKOLČIČ NIKO

PRVI ODMEVI TABORA V KRNICI

Letošnji jubilej — 15-letnico mladinskega oddelka PD Vrhnika — smo proslavili z uspešno izvedenim petnajstim taborom. Skupno z otroki je letovalo 80 članov našega društva. Do 12. leta je bilo 40 otrok, od 12 do 16 leta 30 otrok. Imeli smo tudi enega predšolskega otroka, ki je letoval brez mamice ter je bil izredno samostojen in discipliniran. Dokazal je,

valec tovariš Herlec. Predavanje je bilo izredno zanimivo in poučno. Kadar je padal dež, je vodja tabora dovolil kopanje v bazenu v Kranjski gori. Nekateri so pa med tem brali, igrali karte ter se pogovarjali v kuhinji, kjer je bilo najbolj prijetno. Ne moremo samo hvaliti. Imamo tudi pripombe. Vodja tabora BORIS PURKART, nabavni JANEZ ZUPANČIČ, finančnik ter »duhovnik« vodja MIRKO

Hišnik šole Janeza Mraka: JANEZ ZUPANČIČ je 10 dni nabavljaj vso hrano z svojim avtomobilom. Nabavljaj je v Kranjski gori. Pomagal je vsestransko.

ODSEK ZA NARODNO OBRAMBO: SO VRHNIKA: posodili so nam 2 večja šotora za dnevno bivanje otrok.

Z ZDRAVILI SO NAS OSKRBELI: dr. Rožmanec Helena, Pečar Iva, ter Vidovič Milan.

Žulje so zdravili: PURKAT VILMA, PEČAR IVA, ter vestna in vedno skromna VLASTA SELIGER.

V vsestransko pomoč nam je bil tudi vedno najstarejši član tabora tovariš JAKŠE iz Dobovčnikove ulice.

ZA VARSTVO MED IZLETI SO SKRBELI: Jeraj Matjaž, Pleško Matevž, Purkart Boris, Petrovič Franci in Peter, Cunder Tomaž, Purkart Vilma (saniteta) Zalar Simon, Petkovšek Peter, Miran Jelovšek, Mira Verbič ter Blanka Leskovec. Z najmlajšimi se je ukvarjala tovarišica Pajnič Jelka. Vso pohvalo zaslužita naš kuhar iz Tržiša, KOUS ALOJZ ter njegova žena. Upamo, da ga bomo pregovorili še za prihodnja letovanja. Ker je bil moški, je včasih tudi malo preveč začel, tako da hrana ni bila vseh vsem otrokom. Kajne, nas je v vsaki družini precej manj kot 80, pa smo včasih tudi malo zbirčni. Lačen ni bil nihče. Ker se pri denarju vsaka stvar začne in konča, bomo še mi. Letošnji tabor — samo hrana je stala 4,5 milijona starih din. Letos smo kupili tudi 4 šotore četrtočke. Manjkajoči denar smo dobili od ZTKO, za kar se jim zahvaljujemo.

Morda bo še kakšen udeleženez tabora v prihodnji številki »Našega časopisa« opisal planinski krst, kakšen izlet, morda izlet na Špič, morda tudi tradicionalni običaj zadnje noči — mazanje z zobno pasto, podiranje šotorov ipd. Sicer tega vodja tabora ni dovolil, običaj je pa običaj. Prihodnje leto bo tabor ravno tako od 1. — 10. avgusta. Verjetno v Trenti. Imate vi kakšne predloge? UDELEŽENEC TABORA

POVRATEK IZ ROBIČJA ter počitek pri Ruski kapelici pod Vrščem.

da je lahko 10 dni preživel junaško tudi brez mamice in očka. To je bil naš Žiga. Izlete smo prirejali v več skupinah zaradi različne starosti učencev ter zaradi njihovih različnih fizičnih sposobnosti. Opremo so imeli vsi udeleženci primerno. Kakor vsako leto, nam je tudi letos ponagajal dež. Tako sta odpadla dva izleta. V nedeljo 5. avgusta nas je obiskalo dva polna avtobusa naših staršev, sorodnikov, znancev ter ljubiteljev planin. Tudi letos smo priredili športna tekmovanja med udeleženci tabora ter izletniki. Igrali so nogomet ter vlekli vrvi. Recimo, da sta bili obe tekmi neodločeni. Nam so pomagali naši obiskovalci. Pošteno to ni bilo, pač pa močno potrebno. Le kaj bi mi reveži proti krepkim ljudem dveh avtobusov. Kljub temu je bilo za nas gledalce ter navijače zelo zanimivo in nemalokrat smešno. Večkrat smo ob večerih kurili kres, okoli njega smo peli naše taborniške pesmi ob spremljavi kitare.

Seveda so bila tudi nočna dežurstva. Čuvati smo morali našo zlastavo, da nam je ne bi kdo snel z draga. Veste, pa se je zgodilo tudi to.

Predaval nam je tudi gorski reše-

MALNERŠIČ ter kuhar KOUS ALOJZ iz Tržiša so se zadnji dan od utrujenosti in odgovornosti »sesedli«. Nesreče na srečo ni bilo nobene, razen žuljev. Če bo prihodnje leto udeležba tabora še tako številna, bomo nujno potrebovali pomoč nekaterih starejših planincev — ljudi z avtoriteto. Saj veste, vodiči, otroci, kuhar — to smo prijatelji — tovariši — res se jih ne bojimo preveč. Preveč nas imajo radi, potrebovali bi tudi kakšno tovarišico iz vrta, ki bi se posvetila najmlajšim. Letos so nam pomagali ter se jim javno zahvaljujemo za pomoč. Vsi so pomagali brezplačno: ANDREJ PAJNIČ: posodil nam je kakor že vsako leto do sedaj »voki« — toki«. Tako smo bili dežurni v taboru vedno povezani z vsakim izletom.

Izlet na Mojstrovko

Iz planinskega tabora v Krnici smo se odpravili do Vrščiča. Tam smo se razdelili v dve skupini. Mlajši so odšli na Sleme, ostali pa na Mojstrovko. Hodili smo skozi borovce v naročje 2369 m visoke Mojstrovke, ki se je koša-

tila nad nami. Vreme je bilo čudovito, lepšega si nismo mogli želeli. Hodili smo skozi nekakšna vrata, nad meliščem. Bilo je zelo nevarno. Če bi komu spodrsnilo, bi se zrušilo kamenje po melišču. Ubogi bi bili tisti, ki so hodili zadaj. Zato smo nadaljevali previdno in počasi proti cilju. Že sem videla vrh, vsa srečna sem pohitela na cilj ter se najprej usedla. Razgled je bil lep. Pomalicali smo in se odpravili nazaj. Navzdol so nas noge nosile kar same proti taboru in kosilu. V taboru je bilo lepo. Samo vreme nam je pokvarilo dva izleta. Zares škoda. Ždeli smo v šotorih, se igrali črnega Petra, prašička, peli in brali. Tudi tako nam je minil čas. Priporočam vam, da se tudi ostali drugo leto odločite za počitnice med gorami.

Katarina Rožmanec, 5. razred šole Janeza Mraka

Prihod s ŠPIKA v največji vročini ter v rekordnem času — brez žuljev.

Spet aktivni veterani

Vrhniški športniki — veterani so se odločili, da se zopet začno organizirano ukvarjati s športom. Že na prvem srečanju 1. septembra se jih je zbralo 34. Dogovorili so se, da bo ta skupina jedro za začetek formiranja sekcije veteranov-športnikov. Nameravajo združiti čim več nekdanjih aktivnih športnikov, ki se bodo sami odločili, v kateri športni panogi bodo sodelovali, tako v letnih kot v zimskih športih. Enkrat tedensko pa želijo dobiti prostor za rekreacijo v telovadnici.

Za to bodo izdelali tudi kartoteko članov in članic, starejših od 35 let, ki bodo sodelovali in

tekmovali večkrat letno ob različnih priložnostih — na tekmovalnih in tudi na izletniško-rekreativnih srečanjih. Seveda pa bodo v svoje vrste sprejeli tudi mlajše od 35 let, ki niso aktivni športniki, vendar ti na tekmovanjih ne bodo mogli sodelovati.

Ena od njihovih najvažnejših nalog pa bo pomoč pri organizirani vzgoji mladih, ki so že vključeni v razne športne dejavnosti. To pa nameravajo ravno zato, da bi bilo čim več mladih, vzgojenih v športnem duhu. Predvsem pa želijo delati z najmlajšimi. Na svojem prvem srečanju so se dogovorili, da bodo delovali kot sekcija pri ŠD Partizan. Za svojo aktivnost bodo sami zbirali sredstva, saj so sklenili, da bo članarina 200,00 dinarjev. Pripravljajo pa že okvirni program dela za naslednje leto in v njem so predvideli, da bodo začeli zbirati gradivo o razvoju športa na Vrhniki.

Ob praznovanju Vzajemnosti so se v Borovnici srečali nogometaši veterani Vrhnike in Borovnice.

ŠAHOVSKE VESTI

Osmi hitropotezni turnir

Na osmem hitropoteznem turnirju, ki se tokuje za hitropotezno prvenstvo ŠD Vrhnika, je sodelovalo 15 šahistov. Prvo mesto je osvojil Hadalin Miro s 13 točkami, drugi je bil Gostiša Leon z 12 točkami, tretje mesto pa je osvojil Mlinar, ki je dosegel 10,5 točke.

Priprave na novo sezono

Izvršni odbor ŠD Vrhnika je imel 3. septembra četrto sejo, na kateri so delovno in konstruktivno razpravljali o delu v preteklih šestih mesecih, o materialno finančnem poročilu za letošnje prvo polletje. Največ pozornosti pa so posvetili pripravam na prihodnjo šahovsko sezono, ki je pred vrati, in pripravam na letno skupščino društva, ki bo konec oktobra. Pou-

darili so, da so realizirali vse naloge, izredne uspehe pa so dosegli pri delu s pionirji in mladinci, saj so se v kategorijah uvrstili na republiško prvenstvo.

Največje breme pri delu pa je finančni problem. Menijo, da kljub z 110 šahisti težko obstaja in dela brez večjega angažiranja in pomoči TTKS in ZTKO občine. Pomoč in večje razumevanje pa so dobili pri OK ZSMS, KS Vrhnika in pri Društvu prijateljev mladine.

Sprožili pa so iniciativo za ustanovitev občinske selekcije v prihodnji sezoni in tesnejše sodelovanje s ŠK Borovnica in Dragomer.

M. STANKOVIČ

Pogoji za športni utrip

»Prenovljeni dom TVD Partizan pomeni veliko pridobitev za borovniške športnike, kakor tudi za najmlajše in tudi za vse krajanke, ki si bodo po napornem dnevu poiskali sprostitvev pri eni od športnih ali rekreativnih dejavnosti v domu«, je dejal podpredsednik krajevne konference SZDL in predsednik gradbenega odbora Franc Modrijan na slovesnosti ob predaji doma svojemu namenu.

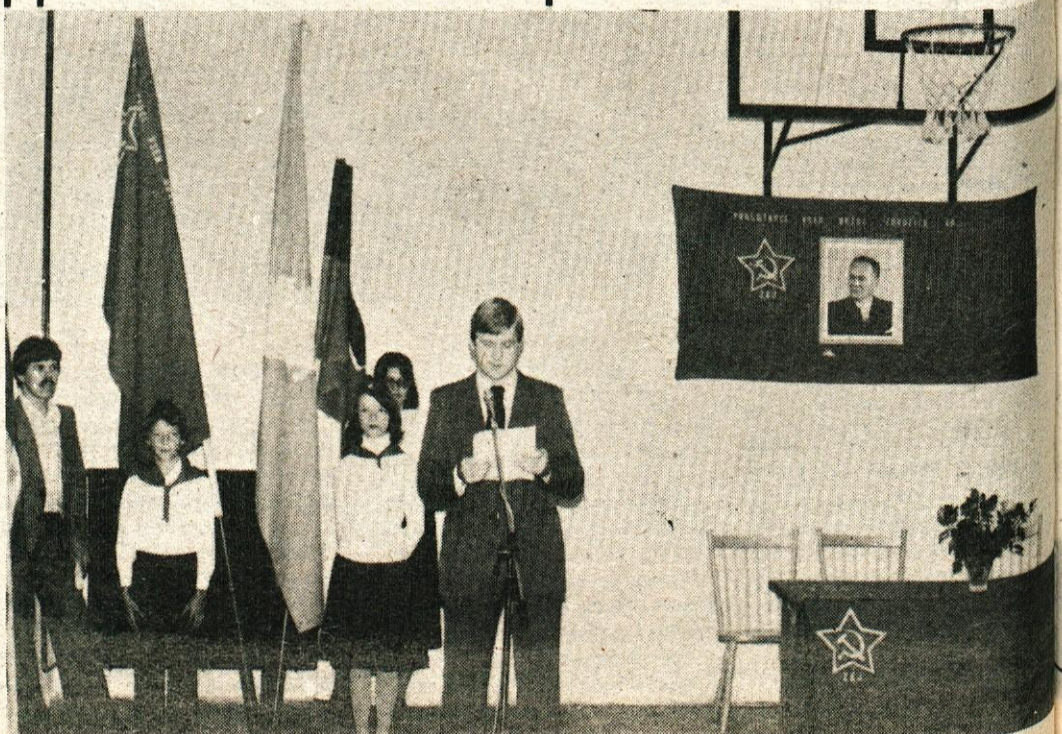
V tem domu bo športno življenje utripalo skoraj ves dan, saj ga bodo do izgradnje nove šole uporabljali učenci osnovne šole za redni pouk športne in telesne vzgoje, v večernih urah pa bodo dobili v njem prostor člani raznih sekcij, ki jih društvo združuje. To so predvsem košarkarska, telovadna, namiznoteniška in smučarska sekcija ter seveda vsi tisti, ki si bodo želeli rekreacije. Svoje prostore pa so v domu dobila tudi druga športna društva, pevski zbor in glasbena šola. Ko bo dograjena nova šola in bo pouk telesne vzgoje potekal v njenih prostorih, bo sedanja telovadnica služila tudi raznim drugim namenom za prireditveni prostor večjim proslavam in kulturno zabavnim prireditvam, saj Borovničani pogrešajo tak prostor.

Na slovesnosti ob predaji doma je spregovoril Franc Modrijan, predsednik gradbenega odbora.

Z otvoritvijo prenovljenega doma so se tudi športniki priključili praznovanju Vzajemnosti in revolucionarnega delavskega gibanja med obema vojnama v Borovnici in okolici, saj je to dom, v katerem so se vzgajali športniki že med obema vojnama. Mnogi od njih pa so bili tesno povezani z revolucionarnim delavskim gibanjem.

»Zato je med drugim naša naloga in dolžnost da nadaljujemo svetle tradicije«, je poudaril predsednik TVD Partizan Borovnica Hazim Friljak in nadaljeval: »Prenovljeni dom nam bo nedvomno omogočil. Zavedamo pa se, da bomo morali v naše vrste pritegniti čim več otročev. Vsi krajanje se bomo morali zavzeti in se aktivno vključiti v to množično športno organizacijo. Le tako bo športna dejavnost v našem kraju spet množična. V njej morajo najti prostost tisti, ki želijo aktivno tekmovali in tudi tisti, ki želijo rekreacije. Največjo skrb pa bomo morali posvetiti našim najmlajšim in delo z njimi napraviti v ponos. Mnogi predvojni in povojni borovniški športniki, se najlepše spominjajo ravno tega doma. Zato moramo tudi mladim zagotoviti tekmovne spomine, saj mora biti naša dejavnost poleg športne aktivnosti tudi šola tovarištva in prijateljstva.«

Dela bodo imeli veliko, zavedajo se, da tudi problemov ne bo manjkalo, vendar bodo manjši, če bo pri delu več ljudi. Zato ob tej priliki izrazil željo po čimvečji pomoči pri vzgoji in vodenju mladih. Pomagali naj bodo vsi dosednji športni aktivisti.

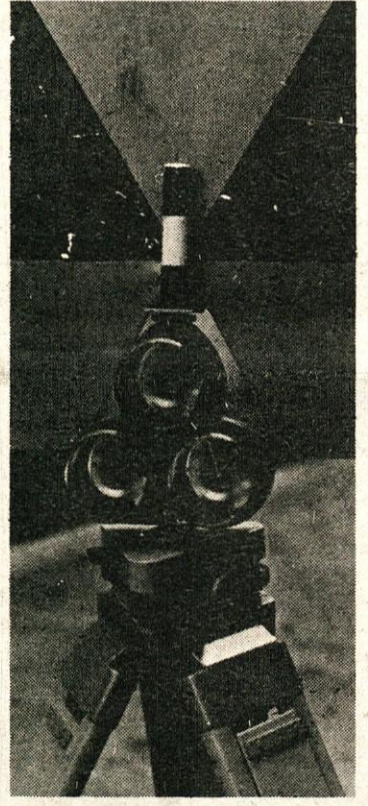

VZEMI SI ČAS – NE ŽIVLJENJE

Jesen se nam bliža s hitrimi koraki. In znanilci jeseni so dež, megla, spolzka cesta in seveda krajši dan. Ne malokrat je že sredi popoldneva mračno kot v rogu. Tedaj ne pozabite prižgati luči na avtomobilu. Ne zato, da bi bolje videli, ampak da bi bili prej opaženi od drugih prometnih udeležencev.

Pa še to. Ne prižgite tistih malih luči za označevanje vozila, po domače jim pravimo tudi parkirne luči, saj so bolj Blažev žegen, kot resnično opozorilo, ampak tiste prave luči, ki jim pravimo zasenčene ali kratke luči. Hvala v imenu vseh udeležencev v prometu. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SRS

V mesecu juliju letos je Geodetski zavod SRS iz Ljubljane meril z elektrooptičnim razdaljemerom na področju Vrhnike. Pri tem so uporabljali prizme (na sliki), ki jih je med delom nekdo odnesel. Če bi kdorkoli kaj vedel o teh prizmah, prosimo, da javi na Geodetski zavod SRS, Ljubljana, Šaranovičeva 12 tel. (061) 327-861 ali na Geodetsko upravo pri Skupščini občine Vrhnika.

GEODETSKI ZAVOD SRS LJUBLJANA

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

- STROKOVNE KNJIGE:**
- Ferenc T.: Satan, njegovo delo in smrt
 - Javoršek J.: Radio Osvobodilna fronta
 - Križaj F.: Razumljive informacije
 - Ljudstva sveta
 - Ogorevc M.: Arboretum Volčji potok
 - Palada J.: Od krika do avtomatike
 - Reisp B.: Turjak
 - Stopar I.: Vitanje
- LEPOSLOVJE**
- Mladinsko:**
- Manček M.: Brundo skače
- Za odrasle — slovensko:**
- Kreft B.: V ječi življenja
 - Kunaver P.: Moje steze
 - Rupel D.: Prijazno življenje
 - Rožanc M.: Ljubezen
 - Šipek M.: Šentanel, moje življenje
- PREVODI:**
- Buzzati D.: Tatarska puščava
 - Fowles J.: Ženska francoskega poročnika
 - Gide A.: Zemeljska hrana
 - Gripe M.: Pellerinova hči
 - Günther H. K.: Hiša zgubljenih src
 - Koeppen W.: Smrt v Rimu
 - Lacaze A.: Predor

Kako pridobiti obrtno dovoljenje

Stranka, ki želi opravljati obrtno, gostinsko, avtoprevoziško dejavnost ali prodajo na drobno (gospodarske dejavnosti) s samostojnim osebnim delom in s sredstvi, ki so lastnina občanov, mora vložiti zahtevek. Vloga je lahko pismena ali stranka da vlogo ustno na zapisnik pri upravnem organu. V vlogi mora biti navedeno: priimek in ime, stalno bivališče, naslov poslovnega prostora, e je ta potreben, stroka, ki jo želi opravljati in datum pričetka opravljanja omenjene dejavnosti.

Obratovalnico samostojnega obrtnika pa lahko ustanovi, kdor izpolnjuje pogoje navedene v 74. členu obrtnega zakona (Ur. list SRS, št. 1-79), in sicer:

- da je pravilno sposoben,
- da ni v delovnem razmerju,
- da ima strokovno izobrazbo oz. z delom pridobljeno delovno zmožnost, ki je določena za opravljanje dejavnosti,
- da mu ni s pravnomočno odločbo sodišča prepovedano samostojno opravljanje ustrezne dejavnosti oziroma poklica,
- da ima poslovni prostor, razen v primerih, ko ta ni potreben,
- da je popravil vse zapadle davčne in druge družbene obveznosti,
- da izpolnjuje morebitne druge, s posebnimi predpisi določene pogoje.

Potrdilo o opravljalni sposobnosti si stranka pridobi pri občinski skupnosti socialnega skrbstva. Stranka mora priložiti vlogi za izdajo obrtnega dovoljenja dokazilo o strokovnosti. 77. člen obrtnega zakona natančneje opredeljuje pojem strokovne izobrazbe za določeno dejavnost in sicer se smatra, da ima strokovno izobrazbo za določeno dejavnost, tisti komur prizna strokovno izobrazbo ustreznega izobraževalna organizacija. Strokovno izobrazbo za določeno gospodarsko dejavnost ima tudi, kdor je končal najmanj delovodsko, tehnično ali drugo za dejavnost ustrežno strokovno šolo. Obratovalnica za določene stroke lahko ustanovi tudi, kdor nima priznane strokovne izobrazbe, če dokaže, da ima z delom pridobljeno delovno zmožnost in je usposobljen za samostojno opravljanje gospodarske dejavnosti določene stroke, oz. poklica ali za posamezna dela. Stranka v ta namen opravi preizkus znanja pri Zvezi združenj samostojnih obrtnikov v Ljubljani.

Potrdilo o nekaznovanju in potrdilo o plačanih davkih pridobi za stranko ki ima stalno bivališče v občini za obrt pristojen upravni organ.

Za dejavnost, ki je takega značaja, da je potreben poslovni prostor, si mora stranka pridobiti oz. urediti poslovni prostor, ki ustreza minimalnim sanitarno-tehničnim predpisom in predpisom varstva pri delu.

Izdaja obrtnega dovoljenja za opravljanje javnega prevoza je vezano na stalno bivališče stranke, tako, da dovoljenje izda upravni organ tiste občine, kjer ima stranka stalno bivališče. Vlogi je potrebno priložiti fotokopijo prometnega in vozniškega dovoljenja ter potrdilo o opravljalni sposobnosti.

Z obrtnim zakonom in odlokom občinske skupščine je urejeno tudi opravljanje obrtne dejavnosti kot postranskega poklica. Stranka mora omenjeno dejavnost priglasiti za obrt pristojnemu upravnemu organu, urediti poslovni prostor in če je stranka zaposlena mora priložiti še soglasje organa upravljanja svoje OZD oz. druge družbenopravne osebe ali samostojnega obrtnika, pri katerem je zaposlena. Z opravljanjem omenjene dejavnosti stranka lahko prične, ko si pridobi potrdilo o priglasitvi.

ODDELEK ZA GOSPODARSTVO IN FINANCE

PROGRAM FILMOV FILMSKEGA GLEDALIŠČA ZA MESEC OKTOBER 1979

- 5. 10. ITALIJANSKA DRAMA
GRDI, UMAZANI, HUDOBNI
Nino Manfredi, Maria Bosco
- 12. 10. GRŠKI ANTIČNI SPEKTAKEL
IFIGENIJA
Glasba: Mikis Teodorakis
Irena Papas
Cannes 78 in FEST 78
- 19. 10. AMERIŠKA DRAMA
VOJAKOVA VRNITEV
Jane Fonda, John Voight
Cannes 78 in FEST 79
- 26. 10. FRANCOŠKA DRAMA
VSE ŽIVLJENJE JE PRED TEBOJ
Simone Signoret — Claude Dauphin
Oskar 1978 za najboljši tuji film

Predstave so vsak petek ob 20. uri v kinodvorani v Cankarjevem domu.

SAMOUPRAVNA KOMUNALNA INTERESNA SKUPNOST VRHNIKA

Cesta gradenj 1, Vrhnika

RAZPISUJE

prosto delo in naloge tajnika Samoupravne komunalne interesne skupnosti Vrhnika.

POGOJI:

- višja ali srednja strokovna izobrazba gradbene ali ekonomske smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj pri enakih ali podobnih nalogah,
- moralnopolitične kvalitete in sposobnosti za opravljanje nalog individualnega poslovnodnega organa.

Kandidati naj prijavo z dokazili o strokovni izobrazbi in opisom opravljanja nalog pri dosedanjih zaposlitvah pošljejo na naslov: Samoupravna komunalna interesna skupnost Vrhnika, v 15 dneh po objavi.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST

Cesta gradenj 1, Vrhnika

OGLAS

Delovna skupnost SSS Vrhnika razpisuje prosto delo in naloge

STENODAKTILOGRAFA

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba
- znanje stenografije in strojepisja
- 1 leto delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Ponudbe na razpis zbira delovna skupnost SSS Vrhnika, Cesta gradenj 1, 14 dni po objavi.

Kandidati bodo o izidu razpisa obveščeni v roku 30 dni po poteku roka za zbiranje prijav.

Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika obvešča občane, da bo v soboto, dne 6. oktobra 1979, od 7. ure dalje, razprodaja rabljenih oken.

Okna so vezana, raznih dimenzij. Razprodaja bo na dvorišču, Cesta gradenj 1, Vrhnika.

Interesenti si lahko ogledajo okna na prodajnem prostoru od 1. oktobra dalje.

Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega ata, brata, svaka in strica

Matevža Dolenca (Frčkov-ga)

se vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti iskreno zahvaljujemo.

Posebno zahvalo izrekamo zdravnikom dr. Jožetu Petroviču in dr. Tonetu Kenigu za lajšanje trpljenja in bolečin med njegovo težko boleznijo.

Iskrena hvala tudi vsem sosedom, ki so nam priskočili na pomoč, posebno Zalarjevi družini. Hvala tudi pevcem.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Borovnica 14. 9. 1979

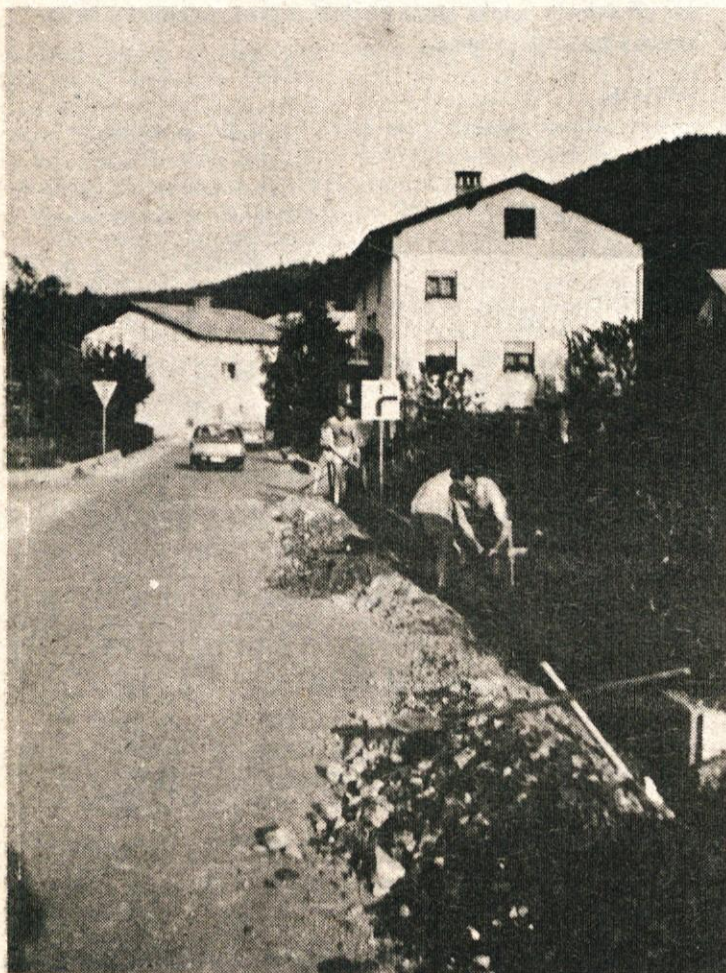
Vsi njegovi.

NA LOŠCI

Delovna akcija za javno razsvetljavo

Ko smo občani Lošče začeli razmišljati, da si organiziramo s pomočjo KS javno razsvetljavo, smo po krajšem času in dogovoru tudi stopili v akcijo. Da bi bila gradnja javne rasvetljave čim cenejša, smo se dogovorili, da bomo vse izkope in polaganje kablo uredili sami. Tako se je tudi zgodilo. Zahvaliti se moramo tudi mladim, ki so organizirali delovno akcijo, v kateri so sodelovali tudi pripadniki JLA iz karnarne »Ignaca Voljča« pa tudi nekateri občani Lošče. Izkopali smo tisti del terena, ki se ga je vsakdo otepal, »saj ni ob moji parceli«. Vsa akcija je potekala v redu, vsi občani so jo sprejeli z razumevanjem; tisti, ki v resnici niso mogli pomagati fizično, so pač pomagali kako drugače. Tudi pijača nam je bila dobrodošla. Posamezniki so jo darovali, pa tudi KS ni stala ob strani. Poleg fizičnega dela smo morali prispevati tudi 1.600,00 din, vsaj tako smo se tudi dogovorili, da ne bo potreben referendum. Žal pa se je tu pri posameznikih malo zataknilo. Sicer so ti posamezniki v veliki manjšini, pa vseeno, kaj narediti? Ali bomo res zaradi teh morali izvesti referendum? Ko bo končan obračun dela in denarnih prispevkov, bomo pač morali objaviti konkretne podatke. Veliko se da urediti tudi glede javne varnosti občanov, če so sami občani zato. Moramo reči, da je akcija vseeno uspela. Menimo, da je tudi tu prisotna družbena samozaščita.

F. K.

Krompir je lepo obrodil, toda...

Jesen se nam počasi približuje, zato je tudi dela na polju vse več. Poleg mnogih drugih del posvečajo kmetje v tem trenutku največ časa izkopavanju krompirja. Poleti je pritisnila suša, padavine tudi niso bile najboljše razporejene, zato kažejo kmetje zaskrbljene obraze in se boje, kako bodo obrodili pridelki. Bo krompir lep, debel in obilen ali bodo gomolji drobni in slabi za prodajo?!

Pomagal sem pri sosedu Tinetu, ki je letos posadil precej krompirja in če povem po domače, smo kar debelo gledali, ko je izoral krompir, še prej pa seveda

pokosil krompirjevo. To debelo, kar smo videli je bil krompir, ki je letos lepo obrodil — ne le pri Tinetu, ampak tudi drugod. Na njivo smo se zagnali stari in mladi, zato nam je šlo delo dobro od rok. Pomislil sem, ako je mo-

ralo biti nekoč, ko so še z rokami okopavali tako velike njive, danes namreč stroji in živina opravijo levji delež. Medtem ko smo pobirali, je Tine zadovoljen odpeljal nekaj traktorskih prikolic krompirja domov. Starejši križi

so že kar navajeni upogrnjenosti, mlajši pa smo tudi malo potarnali, a odnehali nismo. Še predno je zašlo žgoče, zlatorumeno sonce za Planino, smo opravili delo na njivi. Včasih so pomagali domov grede kakšno zapeli, malce zavrskali, a danes ni več tako. Zato sem izrabil priložnost in povprašal eno od žensk, kako se počuti na njivi, ko danes na polju nihče več noče delati. Slučaj je nanesel tako, da je bila moja sogaovornica tovarišica Širok Ivanka, Tinetova sestra, sicer pa mati-čarka na SO Vrhniku. Takole je dejala: »Veš, jaz mislim, da smo se ljudje kar preveč odvadili dela. Spominjam se še otroštva: ko sem prišla iz šole, ni bilo časa za učenje, zakaj klicalo je polje in živino je bilo treba gnati na pašo. Danes je vse drugače. Včasih nam je kruh lahko odrezal samo oče, danes pa ko ga imamo toliko, da ga mečemo v smeti. Marsikoga je danes že sram iti na njivo, posebno mladina, toda vsak bi se moral v šoli najprej naučiti ljubiti in obdelovati zemljo, to rjavo, pusto prst, za katero nikoli ne veš, kdaj te bo pustila na cedilu, kajti samo delo prinaša kruh. Dekler bomo delali na njivi, bomo še pobirali krompir in to radi pobirali, ker se bomo zavedali, da je sad naših žuljavih rok...«

Mislim, da bodo te besede kar držale, zakaj dokler bomo delali, bomo jedli in dokler bomo jedli, ne bomo lačni. Ob vsem delu pa si želimo še veliko tako dobrih letin, kot je letošnja, saj je le tako poplačano delo vsakega kmeta...
F. T.

Razstava malih živali

26., 27. in 28. oktobra bo že 15. tradicionalna razstava malih živali v Domu Krajevne skupnosti na Vrhniku.

Društvo gojiteljev malih živali iz Vrhniku združuje v svojih vrstah več kot 60 gojiteljev, ki svoje vsakoletne dosežke pri vzreji malih živali prikažejo na že tradicionalnih razstavah v dvorani Doma krajevne skupnosti, ki jo Svet KS razumevajoče odstopi v ta namen. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1936 in nekateri od prvih članov so še danes stember društva. To so Smrtnik Pavel, Jurjevčič Rado, Kenk Janez, Caserman Andrej, Furlan Ciril, Mlinar Vinko, Tomažin Anton, Sajevec Franc in Oblak Ivan, ki že skoraj 45 let nepretrgoma delujejo v društvu. Društvo združuje gojitelje golobov in ptic, kuncev, kokoši in okrasne perutnine, vodne perutnine, v raznih pasmah in barvah. Razstave so zanimive predvsem za šolsko mladino in otroke iz vzgojno varstvenih ustanov. Društvo se zaveda pomena, ki ga ima na odraščajočo mladino pristen stik z naravo, z živalmi, in zato naproša vodstva osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov, da v času razstave organizirajo skupinske ogleda, saj imajo takšni ogledi tudi vzgojni, družbeni in poučni pomen. Poleg tega mladino omogočimo, da si ogledajo toliko vrst malih živali v raznih barvah.

Ogledi razstave za skupinske obiske otrok in za otroke, v spremstvu staršev, so brezplačni.

Društvo vabi vse gojitelje in ljubitelje malih živali, da si razstavo ogledajo.

DRUŠTVO GOJITELJEV MALIH ŽIVALI
VRHNIKA

Novi TV pretvornik že dela

Borovniška dolina ima zelo neugodno lego za sprejem TV signalov z oddaljenih centrov kot so Krvavec, Nanos in Krim. Zato smo bili pri sprejemu TV občani precej prikrajšani, saj smo lahko spremljali le 1. program in še to ne vsi. Ko si pregledeval TV Program v »Delu« ali katerem drugem časopisu ali reviji, si samo jezno ugotavljal, da ima »Zagreb« dober film, »na drugem programu« je nogometna tekma, na »Kopru« glasbena oddaja, prisiljen pa si bil gledati kakšno nezanimivo oddajo na ljubljanskem 1. programu.

S časom so bili televizorji vse boljši, zmeraj več je bilo barvnih, a kaj ko so »sprejemali« samo en program. Občani so si pomagali z različnimi antenskimi ojačevalci, pred kakšno nogometno tekmo, ki je bila samo na drugem programu ali Kopru, so vrteli antene na vse strani, da bi poiskali kakšen odboj in le nekako spremljali oddajo. Potem je postala moda kupovanje antenskih ojačevalcev v Italiji in nekateri so si tako le popestrili TV program na priljubljenem malem ekranu. Seveda pa te naprave niso bile poceni, saj je bilo potrebno odšteti z montažo vred tudi več kot stotisoč starih din.

Del občanov, ki niso mogli spremljati niti prvega programa, so se združili in s skupnimi močmi (prostovoljno delo, denarni prispevki itd.) zgradili pretvornik za 1. program. Vendar se tu ni najbolje pokazala solidarnost ostalih občanov, saj so le redki, ki so brez pretvornika imeli dober sprejem, sodelovali v tej akciji.

Nato se je dalj časa le govorilo, da bi bilo dobro, če bi na obstoječo konstrukcijo montirali tudi pretvornike za ostale programe, toda dolga leta je ostalo le pri govorjenju.

Vendar pa je sčasoma stvar le dozorela. Prelomnica je bila jesen leta 1978, ko se je na pobudo vaškega odbora SZDL Borovnica začela konkretna akcija. Dogovorili smo se, da se ne bomo veliko pogovarjali, temveč bomo takoj začeli akcijo, da ne bi dogovori zvodenei. Podpora akciji je dala KS na čelu s predsednikom KS tov. Stražišar Nikom ter predsednikom Krajevne konference SZDL tov. Jerič Sandijem.

Svetu krajevne skupnosti je bil predlagan gradbeni odbor v sestavi: predsednik Žerjav Bogo in člani: Merlak Franc, Borišič Duro, Levstik Franc, Kos Ernest, Kovačič Miro, Frljak Hazim, Šimon Štefan, Cerkl Rudi, Anastasov Todor (vsi iz Borovnice), Dobrovoljc Stane, (Breg), Mušič Darko (Dol), Gabrovšek Roman (Dol), Trček Jaka (Laze), Vuleta Dušan (Breg), Peršin Angelca (Breg), Zalar Cveto (Brezovica). Svet krajevne skupnosti je odbor sprejel in s tem je bila dana podlaga za delo. Vprašanje je bilo, ali gremo v akcijo za izgradnjo dveh ali treh programov (Koper, Zagreb, Ljubljana II). Cena vseh treh programov je namreč bila sorazmerno visoka in sicer 72 starih milijonov.

Na političnem aktivu KS smo se dogovorili, da se montirajo vsi trije programi.

Gradbeni odbor je takoj začel z delom. Najprej smo določili vsoto, ki naj jo plača vsak lastnik TV aparata. To vsoto smo dobili iz preprostega izračuna, da morajo občani sami prispevati nekaj nad polovico sredstev (cca 38 starih milijonov), ostali del pa naj bi odbor dobil iz prispevkov DO in SIS.

Ker je na območju KS Borovnica 763 televizijskih aparatov (po podatkih iz RTV Ljubljana), je bilo določeno, da vsak lastnik TV plača po 600 din, kar je zelo majhna vsota v primerjavi z dragimi antenskimi ojačevalci.

Ko je bilo to sprejeto, se je začela konkretna akcija, in sicer pobiranje prispevkov od občanov ter pošiljanje prošnje DO.

Tu so člani odbora naleteli na precej težav in marsikdo od njih je imel občutek, da prosil za sebe in ne za skupnost vseh občanov. Vendar, z mnogo dobre volje smo tudi to premagali s sredstva so se počasi nabirala.

Naslednji korak je bil podpis pogodbe med RTV Ljubljana in KS Borovnica o izgradnji TV pretvornika. Pogodba je bila podpisana 24. 11. 78. Mnogo zaslug za tako hiter podpis pogodbe ima tov. Cerkl Rudi, ki je »sforsiral« podpis pogodbe. Sedaj je bilo tudi lažje pobirati denar, ker so ljudje le videli črno na belem, da bo nekaj od tega in »da se ne bo denar nekje izgubil«, kot je znal marsikdo reči na začetku pobirane akcije. Seveda pa je bilo še precej težav pa tudi ne sprotnikov tudi med takimi občani, ki bi prvi morali biti za tako akcijo. Saj ta ni pomenila le pridobitev pretvornikov temveč taka akcija pomeni nekaj več. Pomeni, da le s skupnimi močmi lahko nekaj zgradimo in ustvarimo.

Vendar pa je bila večina težav premaganih s požrtvovalnim delom članov odbora in pomočjo predsednika KS ter ostalih članov sveta KS.

Člani gradbenega odbora so imeli do sedaj 16 sestankov veliko časa pa je bilo porabljenega za pobiranje prispevkov. V začetku maja je tako stekel II. program Ljubljana, v avgustu pa sta začela nekako tiho brez publicitete, delovati programa Koper in Zagreb I. Pretvornik ni bil odprt na kakšen občinski ali krajevni praznik, je pa tudi ta pridobitev občanov v čast obletnici ZK, Tita, vzajemnosti, itd. (kar so zavraven).

Vendar s tem delo gradbenega odbora še ni končano. Za plačilo pretvornikov je bil dogovorjen naslednji finančni načrt: 527.940,00 din se je plačalo ob postavitvi vseh treh pretvornikov za ostalih 200.000,00 din pa je bil pri proizvajalcu opreme IM najet kredit za tri leta.

Do sedaj je bilo zbrano 540.000,00 din, in sicer: občanov — 346.200,00 din, kar pomeni, da je plačalo 577 lastnikov TV aparatov. Ostali del denarja so prispevale DO, in sicer:

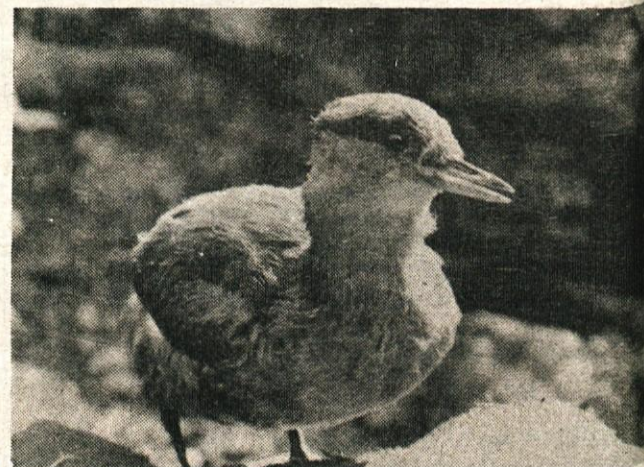
DONIT	120.000,00 din
LIKO	40.000,00 din
OBRTNIK	20.000,00 din
MERCATOR	10.000,00 din

Tu so se DO na področju KS Borovnica zelo izkazale, so prispevale kar znaten delež. Predvsem pa gre zahvaliti TOZD FENOLIT, ki je v kritičnem trenutku priskočila na pomoč z denarnim prispevkom in tako omogočila nadaljevanje akcije. Naloga Gradbenega odbora je, da zbere še preostali del denarja (18 starih milijonov). Tu je več načrtov, najvažnejši pa je, da večina preostalih lastnikov TV aparatov ki še niso plačali — teh je 186 — plača svoj prispevek in s tem dokaže, kljub raznim govoricam, da je KS Borovnica vendarle homogena skupnost, da ve, kaj je solidarnost in da se le z etnotno akcijo vseh krajanov dosežejo uspehi.

BOŽO ŽERJAV

Programi lahko spremljate na naslednjih kanalih:

23 : Zagreb I.
36 : II. program Ljubljana
42 : Koper

Diana nas osrečuje

V teh zadnjih mesecih, ko je toliko govora o parnih in neparnih številkah naših jeklenih konjičkov, ni lepšega izleta, kot spremljanje v gozd. Ako zna človek tudi majhne stvari doživeti estetsko, se pri takega izleta v gozd vrne resnično srečen. Lovcem in gozdarjem lahko vsi zavidamo zanimivosti, ki jim jih prinaša delo v gozdu. Pravijo, da je pravi lovec tisti, ki zna puško pustiti tudi doma, kadar gre v gozd, in to bo kar držalo. In kaj lahko vse vidimo in doživimo živimo v gozdu v tem času?

Če drugega ne, marljive gozdne mravlje, katerih mravljišč ne smemo uničevati, vidimo lahko počasne polže, katerih ni treba z ustno kom pohoditi, vidimo in slišimo lahko plašne gozdne pliče, katerih gnezd tudi ne treba uničevati, vidimo...

Nešteto stvari je vrednih ogleda, poleg tega pa še uživamo v naravi, ki bo morda jutri še bolj okrnjena kot je danes. Tudi za našo zdravje je sprehod v gozd celo bolj primeren kot sprehod med turisti na našem Jadranu, saj ni lepšega kot v ranem jutru se prebujajoča narava in srnjak s svojo družico na travniku ali v obronku gozda.

Lovska boginja Diana nas ob slehernem koraku v gozdu razveseljuje s pisanim živalskim svetom, gozd in njegova svežina krepi naš organizem, zato v dneh, ko mora naš avtomobil počivati, ni boljše ideje, kot izlet v naravo. Zdravo je, romantično tudi, pa še kakšen pritek nam prileti pred fotoaparatom, kot je tale meni.

F. TRŠA

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhniku — Ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Peter Petkovšek, Jože Sojer, Janez Pečar, Jakob Susman, Richard Beuerman, Andrej Kraševc, Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhniku — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.